

Krajan

Informator krajevske skupnosti Mirna • letnik IX. • št. 4/2004 • december 2004 • Izhaja po potrebi

DANA TRADICIJA Z UŽITKOM

Leta 1952 izdelovalec žganih pijač, danes podjetje, ki trg zalaga s sokovi blagovne znamke Dan, Vitka in Biba, pred dobrim letom pa so na trg poslali tudi vodo z najmanj genotoksičnimi snovmi med embalaranimi vodami v Sloveniji. Vodo, za katero tako domači kot tudi tuji testi kažejo, da je »boljša voda«. Mesec december je čas za pregled dela v preteklem letu in za pripravo načrtov za naprej. Letošnje leto so v Dani začeli z menjavo na vodilnem položaju, direktor je postal Marko Hren iz Kamnika, zaključili pa že drugič zapored uspešno, torej z dobičkom. Največja naložba letošnjega leta je bila propaganda, predvsem izvirne vode Dana, ki naj bi v prihodnjih letih postala njihov glavni prodajni artikel. V naslednjem letu bodo poskrbeli za novo vrtino in za prenovo celostne podobe ostalih blagovnih znamk, predvsem že omenjenega Dana (nektarji in pijače z vsaj 10% sadnim deležem). Na martinovo so odprli novo, prenovljeno po-

slovno stavbo, ki omogoča boljše pogoje za delo kot stara, že malce dotrajana hiša, v kateri so delali pred tem. Toda prenova upravne stavbe je šele začetek. V naslednjem letu želijo urediti tudi njeno okolico, nabavili bodo polnilno linijo za steklo, ki bo omogočila prodor v gostinstvo in turizem, uredili bodo novo kotlovnico, ki bo zmanjšala strupene emisije v zrak, in postavili skladišče. Za prihodnje desetletje so si zadali kar nekaj ciljev: pripeljati svoje izdelke na vse mize, tako poslovne kot gostinske in zasebne, prodati 100 milijonov litrov izdelkov na leto in predvsem skrbeti za kvaliteto izdelkov, da bo kupec vedel, da je proizvod, ki ga je kupil, varen. Varnost pa želijo zagotoviti tudi uporabnikom mirnskega vodovoda, ki ga upravlja Dana. V nasled-

Življenjska sreča je sestavljena iz trenutkov – majhnih hitro pozabljenih dobrotljivosti, kot topel stisk rok, nasmeh, prijazen pogled, iskren pogled, iskren poklon... V letu, ki je pred nami, vam želimo veliko takih trenutkov.

KS MIRNA

DEDEKMRAZ

29. 12. 2004 ob 15:30

TVD PARTIZAN, MIRNA

SILVESTRSKI POLJUB NA MIRNSKEM GRADU

Mirnčani z znanci, prijatelji, **dočakajmo** novo leto v objemu »prebujajoče« Speče lepote. Praznovati bomo začeli pred domom TVD Partizan ob 23. uri starega leta, se peš z baklami odpravili na grad ob 23.30, si nazdravili v lesku ognjemeta in si zaželeli vse lepo v prihajajočem letu ter rajali pozno v noč.

njih dveh letih bodo tako postopoma prenovili vodovod - sredstva bodo namenili predvsem zamenjavi vodovodnih cevi od zajetja v Zabukovju do uporabnika. Sicer pa je Občina Trebnje določila Dano za nosilca dejavnosti vodooskrbe Mirne in okolice, Zavod za zdravstveno varstvo Novo mesto pa je objavil, da je vodooskrba na Mirni varna. Dana torej skrbi za svojo promocijo, hkrati pa ji ni vseeno za uporabnika in sokrajana. Skrbijo za urejen videz tovarne in okolice, v kar nameravajo vlagati tudi v prihodnje.

dana
čista izvirna voda

Čista voda je darilo narave. Tudi v letu 05 vas bomo z njo razveselili vsak dan. Živite boljše.

Srečno 05

Pijte boljšo vodo!

MARKO HREN, DIREKTOR DANE

Marko Hren je predvsem športnik. Je samozavesten, ambiciozen, tekmovalen in vztrajen. Vsega tega se je, tako pravi, naučil v športu. Diplomirani ekonomist. Od letošnjega februarja direktor Dane. Prijeten sogovornik, ki ve, kaj hoče. Poskuša ločiti svoje zasebno življenje od življenja direktorja Dane, a mu to ne uspeva. Dana je pač postala del njegovega vsakdanjika.

Živate v starem mestnem jedru Kamnika. Bi se preselili?

Po rodu sem Dolenjec, prvih nekaj let svojega otroštva in vsake počitnice med šolanjem sem preživel na Dobrem Polju, v Suhi krajini, kasneje pa sem v svoji poklicni karieri prepotoval skoraj vso Evropo in dom mi nikoli ni kaj dosti pomenil. Zdaj pa sem se navezal na Kamnik. Strogi center je zaprt za ves promet, zato se zbujam ob ptičjem petju. Kamnik je idilično mesto, kjer je meni v veselje in občini v škodo propadla skoraj vsa industrija, zato ni onesnaženo, je tako - zaspalo mesto. Kot velikemu ljubitelju smučanja in plezanja pa mi tudi najbolj ustreza. Ko se peljem domov iz službe in zagledam Kamniške Alpe, je to eden najlepših pogledov. Take palete hribov ne vidiš zlepa.

Kamnik - Mirna - Kamnik. Od ponedeljka do petka. Je naporno?

Ne. Ker zelo rad hodim v službo. Vožnja v Ljubljano me je utrujala bolj kot ta na Mirno. Časovno je mogoče malo dlje, vozim se slabo uro, ampak z vsakim metrom avtoceste je vožnja bolj mir-

na. Čas med vožnjo izkoristim za telefonske pogovore s poslovnimi partnerji, v zadnjem času pa tudi za samoizobraževanje; predvsem s pomočjo kaset.

Tuja vam ni niti vožnja za Savo in čez gričke do Mirne. S kolesom?

Kolesarjenje je v zadnjem času moja druga služba in mi služi kot sproščanje, predvsem pa kot samopotrđitev, da je človek kljub naporni službi sposoben sorazmerno solidnih rekreativnih dosežkov. Vsako leto grem na dve, tri tekmovanja v kolesarstvu in zato potrebujem trening. Ker delovni čas ne dopušča, da bi nabiral kilometre vsak dan, sem se odločil, da se pripeljem s kolesom na Mirno, kar mi vzame slabe tri ure v eno stran. Vožnja, sploh od Litije naprej, je zelo slikovita, pokrajina je razgibana in zato mi ni dolgčas.

Mirne ne obkrožajo slikovite Kamniške Alpe, le nekaj vinorodnih gričev. Kakšen je bil prvi vtis o naši dolini?

Ko se človek pripelje od Trebnjega proti Mirni, Mirnski dolini, ima občutek, da je prišel v neko idilično okolje, čeprav se s tem tisti od tukaj, ki jim to povem, ne strinjajo. Zdelo se mi je skoraj logično, da je na takem koncu čista voda; okolje je tako odmaknjeno od vseh povezav, da ni uničeno. Mirnska dolina je bistveno drugačno okolje od Ljubljane, človek ima občutek, da tu čas počasneje teče, da so ljudje bolj odprti, bolj pripadni podjetju. V firmi se doživel prekrasen sprejem. Moram pa reči, da je idiličnost sicer lepa, če pa ni nič drugega zraven, je žal samo lepa.

Direktorski položaj najbrž jemlje veliko časa. Lahko rečete, da vam uspeva ločiti poslovno od zasebnega življenja?

To ves čas poskušam narediti. Toda, ko si enkrat na direktorskem položaju, moraš živeti s firmo. To ne pomeni, da si 24 ur v službi, ampak da me Dana spremlja na vsakem koraku - v trgovini, športu ... V zadnjem času sem sicer kar dobro ločil službene obveznosti od družinskih; sploh za vikende si vzamem čas in si ne dopustim, da bi me služba potegnila tudi takrat. Če le imam čas se ukvarjam z družino in s hobiji.

Predvsem s športom, predvidevam?

Ja. Čez zimo igravam dvakrat na teden košarko, enkrat na teden hodim na badminton, kar je tudi na Mirni zelo razširjeno, sobote in nedelje pa preživim, če se le da, na smučanju, moji prejšnji službi, in ta ljubezen je še kar ostala.

Zdrav duh v zdravem telesu, torej.

Vsi športi so zelo pomembni za menedžerske službe, ker človek, ki nima fizične kondicije, ne more biti psihično skoncentriran toliko časa v službi. Meni sodobne menedžerske kvazibolezni še niso prišle do živga - šport mi pomaga, da se vsakodnevno sproščam in dajem energijo tja, kamor je treba.

Pravite, da je smučanje prejšnja služba in večna ljubezen?

12 let sem bil profesionalni trener smučanja in pedagoška znanja, ki sem jih pridobil kot trener, izredno dobro izkoriščam tudi kot menedžer. Menedžer je v bistvu vodja in trener tima, ki ga upravlja.

Kako bi se opredelili kot vodja, kot trener tima, ki ga upravljate?

Moja stil vodenja je mehko vodenje. Z ljudmi se pogovarjam, zelo rad imam okrog sebe ljudi s katerimi se dobro razumem tudi po privatnem gledanju na svet. Ko ima človek okrog sebe takšne ljudi, potem posel zlahka gre, ker so si sodelavci maksimalno podobni. V Dani sem našel nekaj ljudi, ki razmišljajo zelo podobno kot jaz. Izjemno pomemben je uspeh, ki daje motiv za delo, vztrajnost, da se posel izpelje do konca, in seveda dobri medčloveški odnosi. Zelo rad tudi delegiram ljudi, dajem kompetence in jih ne nadziram pogosto. Občutek imam, da, če je nekdo usposobljen za neko delo, in se mi zdi, da ga opravlja dobro, potem ga ni treba kar naprej nadzirati. To daje ljudem tudi večjo samozavest. Pomembno pa se mi zdi tudi izobraževanje, ker izobrazba, ki smo jo pridobili na fakultetah čez nekaj let ne pomeni nič. Če se stalno ne izobražuješ, počasi zaostaneš.

Bi zase lahko rekli, da ste bili priden in vesten študent?

Čisto nasprotje tega. V gimnaziji sem igral klarinet in saksofon, imel svoj ansambel, ki je igral jazz oziroma dixieland, v drugem letniku, se mi zdi, pa sem bil celo punker z izredno anarhističnim pogledom na svet. In če bi mi takrat kdo rekel, da bom kdaj direktor, bi ga malo čudno pogledal. Po končani gimnaziji v Kamniku sem študiral na Visoki šoli za telesno kulturo, ki je nisem končal, kar mi ni ravno v čast, ker me je preamnil posel trenerja smučanja brez končane diplome. Ampak že takrat sem organiziral vse večje prireditve na šoli. Po 12 letih trenerstva sem se odločil, da mi je posel sicer všeč, ampak je preveč negotov, in zato sem se 1997 vpisal na ekonomsko fakulteto in jo dokončal v roku.

Iz smučarskih vod v ekonomijo, kjer je šla kariera vratolomno hitro navzgor.

Ja, bilo je že na meji verjetnega. Ko sem začel študirati, sem se zaposlil kot komercialist v podjetju Kemo Ljubljana in v treh letih prišel do mesta komercialnega direktorja, da bi v letu 2004 pre-

stopil v Dano. Vmes, leta 2000, sem podpisal štiri različne pogodbe o zaposlitvi v istem podjetju: od komercialista preko produktne vodje in vodje sektorja do komercialnega direktorja.

In kako je vse to vplivalo na vaše družinsko življenje?

Ni dobrega menedžerja brez urejenih družinskih razmer. Moja žena Aleksandra je opora v vseh mojih službenih dejavnostih. Imava tri čudovite otroke. Luka je nadbuden najstnik, star bo 15 let, Žiga je star 11 let in družinska maskota Neža, ki bo stara 5 let. Smo zelo aktivna družina, ukvarjamo se s športom. Otroci, verjetno tudi zaradi moje trenerske žilice, so že zgodaj zajadrali v šport. Luka je član državne reprezentance v košarki, Žiga gre po njegovih sledih, Neža pa sem zaradi svoje ljubezni do glasbe dal v glasbeno šolo, ampak verjetno bo slej ko prej tudi ona v športu, saj se cela družina ukvarja s športom, pogovarjamo se o športu, vozimo se na treninge, vsi smučamo, kolesarimo. Te aktivnosti so nam zelo všeč, zato prosti čas večinoma preživljamo tako. Hodimo tudi v hribe, čeprav vsako leto manj, ker so obveznosti, predvsem do košarke, čedalje večje. Zdaj vikende večinoma preživljamo na tekmah.

Veseli december. Se vam zdi, da včasih ni bil tako potrošniški?

Če gledam skozi posel Dane, mi je to kar všeč, če pa gledam osebno, mislim, da te stvari, če trajajo predolgo, zgubijo čar. Novoletna jelka se je postavljala za božič, ne pa za Miklavža. Čeprav jo imamo tudi mi že tam (v smehu pokaže na balkon nove upravne stavbe - op. p.). Po eni strani pa so urniki čedalje bolj natrpani in smo ponavadi ravno tiste dni zamudili praznično vzdušje. Zdaj je več možnosti, da ga občutijo. Čeprav je pa predpogoj vsega tega občutja sneg in če snega ni, tudi lučke ne pričarajo tistega, kar bi lahko. Sicer pa je splošen vtis: prekmalu. Božič naj bo za božič; vsaka stvar je namenjena sebi. Ampak tega trenda se najbrž ne da več ustaviti, ker trgovci kreirajo naše življenje - od tega, kdaj se prazniki praznujejo, do tega, kaj bomo jedli in kaj pili. Enostavno se jim kar prepustimo.

Sklepna misel...

V Dano sem prišel skoraj po naključju, ampak služba in okolje sta mi postali zelo všeč. Upam, da bomo s sodelavci ustvarjali tako dobre rezultate, da bomo v ponos lastniku in okolju in da bodo sodelavci čutili gotovost do služb, ki jih imajo v Dani. Najbolj vesel pa bom takrat, ko bodo sodelavci in krajan ob besedi Dana čutili ponos, da so tudi oni z Mirne in da bo čast biti v službi v Dani. Odnos z lastnikom je zelo dober in dokler ima lastnik iste pogoje na posel kot zaposleni v Dani, potem se nam svoje prihodnosti ni treba bati.

IZ DELA SVETA KS IN NJENIH ORGANOV

8. redna seja sveta KS Mirna,

ki je bila 21. 10. 2004 ob 19. uri v prostorih KS Mirna in so se je udeležili vsi člani sveta razen B. Kraljevič in N. Borštnar, ki sta se opravičila, F. Štepica in M. Škufca. Od občinskih svetnikov so seji prisostvovali še A. Kastelic, J. Kovačič, E. Novak in J. Tomšič.

DNEVNI RED:

1. Pregled zapisnika zadnje seje;
2. Nadaljevanje aktivnosti za ureditev mirnskega bazena;
3. Dokončanje del za leto 2004 na področju komunale in infrastrukture;
4. Problematika pitne vode v naši KS;
5. Prošnje krajanov, društev.

ad. 1. Potrdimo zapisnik zadnje seje.

ad. 2. Predsednik obrazloži trenutno stanje in prebere pismo direktorja Komunale, v katerem se pritožuje na neresnice v članku v Krajanu. J. Mandelj nadaljuje obrazložitev, prav tako J. Kovačič.

Predsednik skliče v štirinajstih dneh sestanek vseh odgovornih za dela pri bazenu in pripravi program za nadaljevanje dejavnosti.

ad. 3. **27. 10. 2004 bo sestanek za opravljanje zimske službe s Komunalo in CGP, ki se ga udeležijo tudi predstavniki občine.**

Razčistiti moramo, kam so se skanalizirala sredstva v višini 8 mio, ki so bila namenjena za rekonstrukcijo ceste v Sotli.

Za ureditev železniškega prehoda proti pokopališču zagotavljajo Slovenske železnice 50% sredstev, občina in KS pa ostalo. Dela bodo končana v letu 2005, s tem, da se razširi cesta proti pokopališču, zgradijo pločniki, razsvetljava in kanalizacija.

Obč. svetnika tudi predlagata, da se sredstva, ki so bila namenjena za izgradnjo infrastrukture v KS Mirna in jih je občina prerazporedila v druge namene, na zahtevo KS Mirna vrnejo v našo KS.

Urediti moramo dostop na igrišče pred domom Partizan in poskrbeti za tamkajšnjo okolico.

Z dopisom obvestimo VGP, da naj bolj poskrbi za urejenost leve in desne brežine reke Mirne.

ad. 4. Krajanje Praprotnice in Stare Gore obvestimo, da plačujemo dovoz vode le v sušnem obdobju.

Na občini si moramo prizadevati za nadaljevanje gradnje vodovoda. Predlagali bomo možnost širitve zajetja na Kraljevo dolino ali mirnski vodovod, saj bo predvideno napajanje iz Rihpovca trajalo predolgo.

ad. 5. PGD Volčje Njive dobi za nabavo intervencijskega vozila kot pomoč KS Mirna 300.000.-

ELEKTRO CELJE obvestimo, da na območju Praprotnice in Stare Gore nimamo komunalnih vodov in da pozdravljamo izgradnjo transformatorskih postaj na tem območju, saj se bodo s tem uresničile večletne želje krajanov po močnejšem električnem toku.

Predsednik je obrazložil najnovejšo dogodke

okrog CČN Mirna in apeliral na občinske svetnike, da si prizadevajo za nadaljnje rešitve problemov.

Podpremo pobudo za ureditev mostu v Sotli. Vztrajati moramo pri izgradnji mirnske obvoznice in zahtevo podpreti z dejstvom, da je na mostu preko Mirne mesečno povprečno 5 nesreč.

Podpreti moramo vse aktivnosti pri obnovi gradu Mirna.

Pomagali bomo pri urejanju igrišča ob GD Ševnica.

V KS moramo pregledati celotno javno razsvetljavo. S CGP se moramo dogovoriti za pleskanje prehodov za pešce na Glavni cesti.

Predsedniki KS Mokronog, Šentrupert in Mirna bodo v novembru sklicali sestanek s firmo TOM in opravili posvet o razvoju mirnske doline. Istočasno bo tudi ogled gradov Mirna in Škrljevo ter nove firme Presek v Slovenski vasi.

9. redna seja sveta KS Mirna,

ki je bila 30. 11. 2004 ob 18. uri v prostorih KS Mirna in so se je udeležili vsi člani sveta razen A. Kirma in M. Novaka, nadalje pa še občinski svetnik J. Tomšič.

DNEVNI RED:

1. Pregled zapisnika zadnje seje;
2. Problemi v zvezi s čistilno napravo na Mirni;
3. Izdaja Krajana 4/2004 - novoletne čestitke;
4. Javna naročila male vrednosti;
5. Aktualnosti, prošnje.

ad. 1. Zapisnik 8. seje smo potrdili.

ad. 2. Predsednik je člane sveta informiral o odločbi sodišča, ki je razsodilo, da mora KS Mirna plačati 20% razlike, za katero nas je tožil GOP. Na sodbo se bomo pritožili, saj še ni rešeno vprašanje javnega dobra, o čemer odloča ustavno sodišče. Plačati moramo 4.600.000 glavnice, GOP pa krije sodne stroške.

Dejstvo je, da GOP dobiva zdaj s subvencijo več sredstev, kot znaša subvencija, čeprav desni breg kanalizacije ne dela.

KS nima sredstev za subvencioniranje, zato prosi svetnika J. Tomšiča, naj si v občinskem svetu vsi naši svetniki prizadevajo, da občina uredi obveznosti.

Pripomnimo, da je KS obremenjena z računi, kakršnih druge KS ne plačujejo. Če bomo morali plačati, kar nam je določilo sodišče, ne bo denarja ne za javno razsvetljavo in za nikakršne druge dejavnosti.

Predsednik je nadaljeval, da bo organizirana novinarska konferenca, občinski svet pa mora spregovoriti o prečiščevanju desnega brega in odgovornosti Komunale Trebnje, ki jo bomo tožili, če bo dovolila, da razpade kanalizacijski sistem. Izrazimo prepričanje, da se čistilna naprava investicijsko ne vzdržuje.

Predlagamo, da pošlje KS dopis Komunali, v vednost pa tudi občinskim svetnikom.

Sklep: Vse informacije v zvezi s tožbo posredujemo občinski pravni službi. Prosim, da nam občina v primeru izterjave zagotovi sredstva. Komunalo opomnimo z dopisom na sicer znano ne-

varnost razpada kanalizacijskega sistema. Od občine zahtevamo odgovor, kako je s prenosom lastniškega deleža za ČN Mirna.

ad.3. Na naslovnici Krajana bo DANA, člani sveta pa poskrbimo za naročila voščil, ki jih bomo objavili, prav tako obvestimo člane društev, da pripravijo prispevke. O novoletnem srečanju na gradu bo pisal N. Borštinar.

Mnenja smo, da morajo biti v naših zapisnikih povratne informacije o sklepih (realizirano, zavrženo), še posebno ker jih objavljamo v Krajaju.

Moteče je, da npr. Cirk in Ravne še vedno nimata krajevne table ne smerokazov, pa smo o tem sklepali že dolgo tega.

Table nima tudi Debenc.

ad. 4. **Sprejmemo navodilo in obrazec za javna naročila malih vrednosti.**

ad. 5.

Ugotavljamo, da morajo komisije, ki so bile imenovane pri svetu KS Mirna, večkrat zasedati, za operativno delo pa poskrbijo predsedniki.

Plan zimske službe Komunale bo proučila še komisija za komunalno, cestno in ostalo infrastrukturo in ga dokončno potrdila na seji, ki bo v torek, 07. 12. 2004 ob 18. uri.

Člani sveta se pogovorijo s traktoristi, ki bodo opravljali pluzenje, jih opozorijo, da po končanem delu oddajo natančna poročila po datumih in urah in delajo v dogovoru z njimi.

Na sestanku bomo oblikovali tudi cenik pluzenja. Komunala Trebnje je posredovala poročilo o pogrebnih storitvah, ki ga je obrazložil predsednik sveta.

Sklep: Na občinskem svetu bomo v skladu s 5. členom Odloka o pokopališki dejavnosti sprožili začetek postopka vodenja razširitve pokopališča na Mirni.

Novoletna okrasitev kraja:

Naročimo Gregoriču, da naj do Miklavža okraši Mirno.

Nabavimo še 8 zvončkov (do zdaj smo jih v dveh letih kupili 16) in jih nekaj obesimo tudi v vaseh, ki imajo javno razsvetlavo.

Opozarjamo na estetiko pri postavitvi.

Predlagamo, da bi nekaj lučk (verig) obesili tudi na gradu.

Župnišču pomagamo pri Miklavževem obdarovanju otrok.

DANO obvestimo, da je bil pri voznih z njihovimi viličarji poškodovan most, ki ga morajo sanirati, ali pa bomo dela opravili sami in jim poslali račun. Glede parkiranih avtomobilov na železniški postaji se želi lastnik Jože Škoda pogovoriti s KS in najti trajno rešitev.

Zberemo ponudbe za postavitev treh drogov za obešanje transparentov čez cesto in pridobimo soglasje direkcije za ceste. Drogovi naj bi stali na vseh treh vseh v kraju.

Znova opozorimo na nevarno cesto proti Hudejam, kjer cca 200 m naprej od deponije voda na cestišču ogroža varnost.

O tem obvestimo cestno podjetje.

Člani sveta smo si ogledali še finančno poročilo kot informacijo za zadnje obdobje. Nanj ni bilo pripomb.

B. Kraljevski

KAJ DELAMO?

OPRAVLJENA DELA NA CESTNEM PODROČJU IN OSTALA DELA

Krajevna skupnost je skupaj s krajani in Občino opravila veliko vzdrževalnih del na makadamskih cestah, asfaltnih, krajevnih in lokalnih, kakor tudi na novih asfaltnih prevlekah. Več krajanom smo pomagali s sredstvi iz posebnega programa. Trudili smo se za varnost, funkcionalnost, hortikulturo ter urejanje zelenic. Ob Glavni cesti je potrebno pohvaliti nekaj družin in družbo DANA za lepo urejene zunanosti hiš oziroma izdelavo novih fasad.

1. Vzdrževanje makadamskih cest – gozdne ceste: Grdin – Gorenja vas, bazen – Ševnica, Zabrđe
2. Vzdrževanje asfaltnih cest – večja dela: Radovnica, Migolska Gora, Stara Gora – Praprotnica, Debenc, Ševnica (vdori in odvodnjavanje)
3. Ograja Stara Gora, ogledala Migolica, Mirna, Glavna cesta
4. Zemeljski plaz na Selsko Goro (brez asfalta)
5. Dolina – Podlogar, Škarja Olga, Škrajnar, Grad – Zavrl, Trbinc, Zabrđe – Zore, Debenc – Bačje. Skupaj 3178 m².
6. Razširitev ovinkov Zabrđe – Praprotnica
7. Košnja zelenic, košnja brežin, strupanje trave na pločnikih in robnikih – ob Lunačkovih, proti gradu
8. Parkirna mesta pred TVD Partizanom – utrditve in nasip materiala.

Svet KS Mirna

PROGRAM ZIMSKE SLUŽBE ZA KRAJEVNO SKUPNOST MIRNA ZA SEZONO 2004/2005

1. Po programu Komunale Trebnje:

Obseg storitev zimske službe:

- pluzenje cest, ulic, pločnikov in ostalih javnih površin,
- ročnočiščenje površin,
- posipanje površin s peskom in soljo,

- ročnočiščenje požiralnikov in uličnih propustov,
- ročno in strojno nakladanje in odvažanje snega na določeno deponijo,
- postavitve in čiščenje prometne signalizacije,
- eventualno spremstvo vozil pri čiščenju in posipavanju cestnih površin ob poledici,
- ročno posipavanje javnih stopnic in pešpoti.

Odgovorne osebe za izvajanje zimske službe:

Odgovorni osebi za vodenje zimske službe sta Robert PAVLIN, str. teh. – telefon v službi 07/348-12-78 ali 041-648-747, v njegovi odsotnosti pa Brane KIRM, na telefon 051-372-851. Način izvajanja:

Za pričetek intervencije pluzenja sprejmeta operativni dogovor predstavnik naročnika in predstavnik izvajalca. V kolikor predstavnik naročnika ni dosegljiv, lahko akcijo prične voditi izvajalec po lastnem preudarku.

O pričetku pluzenja snega oziroma posipavanju poledenelih cest odloča dežurni zimske službe in to v naslednjih primerih:

- Pluzenje se prične, ko zapade 10 cm snega,
- Posipavanje se izvaja s peskom tedaj, ko sneženje preneha in na cesti ni več kot 10 cm snega,
- Posipavanje pri temperaturah pod 0° C v primerih, če je cestišče mokro. Posebni poudarek je potreben v tem primeru pri posipavanju klancev.
- Posipavanje se lahko prične tudi po odredbi, oziroma obvestilu policije ali drugega pristojnega organa in po nalogu vodje Oddelka za okolje in prostor občine Trebnje.

Aktivnosti na področju izvajanja nalog zimske službe, ki jih izvaja Komunala Trebnje, se odvijajo v koordinaciji s pooblaščenim osebo Oddelka za okolje in prostor občine Trebnje.

Odvoz in deponiranje snega:

Ob daljšem intenzivnem sneženju se (v dogovoru s predstavnikom naročnika) organizira odvoz snega s pločnikov, parkirnih površin, trgov, postajališč in označenih prehodov za pešce. Sneg

KAJ DELAMO?

se odvaža na določeno deponijo.

Mehanizacija za opravljanje zimske službe:

- kamion TAM 190 s čelnim plugom in posipalcem
- nakladač MF (kombinirka)
- traktor torpedo 75 s čelnim plugom
- traktor ZETOR s čelnim plugom

Vrstni red pluzenja in posipavanja ulic:

Ulice na Mirni:

I. KAMION:

1. Cesta od gostilne Kolenc mimo TOM-a do glavne ceste
2. Roje - krožno nazaj
- 3.
4. Lunačkova ulica
5. Sokolska ulica - odcep do Šemrova št. 22
6. Jamska od križišča pri Kolencu št. 24 do Pod gozdom
7. Pod gozdom
8. Spomeniška ulica
9. Rožna ulica
10. Gubčeva ulica
11. Sotla - do mlina
12. Gomila - proti Drčar Pavlu
13. Železniška postaja Gomila - proti Brezovici
14. Lanšprež - proti dializni bolnici
15. do Eda Podlogarja in Koprivca
16. do križišča Jarc - do spodnje ceste Zabrdja
17. Podradovnica - čez železniško progo do št. 20 in do železniške proge - do Dragana in do Zabrdja (spodnja in zgornja cesta)

II. TRAKTOR:

1. pločnik ob Glavni cesti od Dane do blokov - vključno dostop do stanovanjskih blokov
2. pločnik ob Cesti na Fužine do križišča št. 23 mimo OŠ do Jamske
3. dostop v TVD Partizan
4. Cesta na Fužine - odcep do Kolenca št. 7
5. Podlog - do konca asfalta
6. Pot na Laze - od Glavne ceste št. 1 do št. 8 (Jakoš)
7. odcep od glavne ceste do Meserka št. 18 in do št. 19
8. Sotla - odcep do Pravneti št. 14
9. odcep na Gmajno do Papeža št. 58
10. parkirišče pri Sv. Heleni odcep od Sv. Heleni do Možine
11. Zapuže - odcep od št. 12 do št. 18
12. Zapuže - odcep od št. 6 do št. 4
13. do Pavla Višček, Gomila
14. Trbinc - krožno do ulice Pot na Laze
15. Sotla - Malči Mandelj
16. Trbinc - odsek do družine Goneli

2.

V dogovoru s Komunalno Trebnje in CGP Novo mesto - enota Trebnje nam bodo po predhodnem naročilu ob povečanju padavin in zmrzali pomagali s svojo opremo na dogovorjenih cestnih odsekih.

3.

Za pluzenje in posipavanje krajevnih cest in vasi so odgovorni traktoristi, s katerimi imamo sklenjene pogodbe. Kriteriji so dogovorjeni.

Svet KS Mirna

OBVESTILA UPRAVNE ENOTE

Republika Slovenija, Upravna enota Trebnje objavlja na podlagi 31. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o orožju (Uradni list RS, št. 73/2004) naslednji

JAVNI POZIV

k vložitvi vlog za legalizacijo orožja

Vse imetnike, ki posedujejo orožje brez veljavne listine za posest ali nošenje orožja, obveščamo, da imajo v enem letu od uveljavitve Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o orožju možnost legalizirati orožje.

Vloge za legalizacijo orožja se sprejemajo vsak delavnik med delovnim časom in sicer

od 20. julija 2004 do 20. julija 2005
na sedežu Upravne enote Trebnje, Golev trg 5, Trebnje

Vloge se podajo na ustreznem obrazcu, ki je na voljo na upravni enoti ali preko interneta.

Ob vložitvi vloge naj imetniki ne prinašajo orožja na upravno enoto.

Imetniku, ki poseduje orožje brez veljavne orožne listine za posest ali nošenje orožja, se lahko v skladu z 31. členom Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o orožju izda ustrezna orožna listina po Zakonu o orožju (Uradni list RS, št. 61/2000), razen orožnega lista, pod pogojem, **da orožje ne izvira iz kaznivskega dejanja in če imetnik izpolnjuje naslednje pogoje:**

- da je dopolnil 18 let;
- da ni zadržkov javnega reda;
- da je zanesljiv;
- da ima opravljen zdravniški pregled;
- da je opravil preizkus znanja o ravnanju z orožjem.

Ne glede na navedeno se orožna listina ne izda posamezniku, ki je uveljavil pravico do ugovora vesti po posebnih predpisih.

Za osebe, ki že imajo veljavno orožno listino in želijo legitimirati še posamezne kose orožja, se bo pri legalizaciji tega orožja štelo, da iz-

polnjujejo zgoraj navedene pogoje.

Osebe, ki posedujejo eksplozivno orožje ali gospodarsko razstreljivo oziroma vedo, kje je, o tem osebno ali po telefonu obvestijo policijsko postajo na telefonsko številko 113, ki bo poskrbela za strokovno odstranitev in uničenje takega orožja.

Osebe, ki posedujejo drugo prepovedano orožje (vojaško, avtomatsko), naj le-to izročijo pristojni policijski postaji oziroma upravni enoti. Pri oddaji takega orožja se zoper posestnike ne bodo izvajale nobene sankcije, saj bodo s svojim ravnanjem prispevali k večji splošni varnosti ljudi in premoženja.

Legalizirati je možno tudi tisto orožje, ki so ga določene osebe nelegalno posedovale in je bil zoper njih zaradi tega podan ustrezen predlog za uvedbo postopka sodniku za prekrške. To velja za primere, ko sodniki za prekrške niso izrekli varstvenega ukrepa odvzema tega orožja, odločbe pa so že pravnomočne, kakor tudi za primere, ko je od storitve prekrška oziroma podanega predloga že potekel čas absolutnega zastaranja, ne glede na odločanje sodnika za prekrške, pa do sedaj ni bil uveden niti upravni postopek za odvzem takega orožja ali pa je upravni postopek v teku.

Vsa dodatna pojasnila in informacije v zvezi z izvajanjem legalizacije orožja lahko dobite na Oddelku za upravne notranje zadeve Upravne enote Trebnje.

Kontaktni osebi sta:

referentka za orožne listine **Vida BARLE na tel. št. 07-3482-277**

svetovalka za pomoč strankam **Mateja Jaklič na tel. št. 07-3482-258**

UPRAVNA ENOTA
TREBNJE

NA STRANEH UPRAVNIH ENOT TUDI PODATKI O JAVNIH SHODIH IN PRIREDITVAH

Ministrstvo za notranje zadeve je v maju 2004 na portalu upravnih enot v Sloveniji v okviru E-uprave uvedlo ažurno **javno objavljane vseh prijavljenih oziroma dovoljenih javnih shodov in javnih prireditelj v Sloveniji.**

Zainteresiranim so tako dani na vpogled osnovni podatki o vsakem shodu ali prireditvi (program, kraj, čas, organizator), ki je bila prijavljena **tudi na Policijski postaji v Trebnjem ali je zanjo Upravna enota Trebnje izdala dovoljenje.**

Objavljeni bodo podatki tudi o tistih shodih in prireditvah, ki bodo na podlagi Zakona o javnih zbiranjih morebiti prepovedane.

Storitev omogoča pregledovanje vseh aktualnih shodov in prireditelj v Sloveniji ali v izbrani upravni enoti na trenutni dan ali v naslednjem tednu in je namenjena najširši javnosti.

UPRAVNA ENOTA
TREBNJE

OBVESTILA UPRAVNE ENOTE

EURO LOGO NA REGISTRSKIH TABLICAH – OPOZORILO

V zadnjem času se v cestnem prometu pojavljajo registrske tablice, ki so bile izdane do 01. 05. 2004, na njih pa je naknadno nalepljena nalepka z znakom Evropske unije in oznake SLO. Omenjena nalepka se pojavlja na registrskih tablicah RS z zelenim robom, na katerih ni predpisane oznake EU.

Lastnike vozil zato opozarjamo na vsebino določbe 179. člena Zakona o varnosti cestnega prometa, v katerem je določeno, da vsebine, barve, mere in oblike registrskih tablic na vozilu ni dovoljeno spreminjati.

Zato vozila, ki so v cestnem prometu opremljena z zgoraj opisanimi registrskimi tablicami, niso predpisano označena in niso tehnično brezhibna, **za voznika, ki ravna v nasprotju z določbo 2. točke prvega odstavka 174. člena Zakona o varnosti cestnega prometa, v kateri je določeno, da so v cestnem prometu lahko motorna in priklopna vozila, ki so označena s predpisanimi registrskimi tablicami, pa je zagrožena tudi denarna kazen za prekršek.**

UPRAVNA ENOTA
TREBNJE

OBVESTILO O ČRNIH GRADNJAH

Investitorje oz. lastnike objektov, ki so bili v preteklosti zgrajeni brez predpisanih dovoljenj in se zato štejejo za nedovoljene (črne) gradnje, opozarjamo, da po 1. 1. 2005 ne glede na to, da so v skladu z 11. členom Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list RS, št. 18/93 in 47/93, ZUN-ČG) vložili zahtevo za odlog inšpekcijskega ukrepa prisilne izvršbe odstranitve njihovega objekta in vplačali predpisani depozit, ne bodo več varovani pred takšno prisilno odstranitvijo, razen če so pri krajevno pristojni upravni enoti že vložili oziroma bodo najpozneje do 31. 12. 2004 vložili zahtevo za njihovo legalizacijo.

Zato vsem takšnim investitorjem priporočamo, da čimprej, najpozneje pa do 31. 12. 2004 pri krajevno pristojni upravni enoti vložijo zahtevo za legalizacijo.

Postopek se vodi na Oddelku za okolje in kmetijstvo (kontaktni osebi sta ga. Milka Špendal, tel. št. 3482-254 in ga. Andreja Krnc, tel. št. 3482-282).

Za ostale informacije smo vam na voljo na sedežu Upravne enote Trebnje, Goliev trg 5, v informacijski pisarni v pritličju (soba št. 4) oz. po telefonu 3482-258 (ga. Mateja Jaklič, svetovalka za pomoč strankam).

UPRAVNA ENOTA
TREBNJE

OBVESTILO O PRAVNEM PROMETU S KMETIJSKIM ZEMLJIŠČEM, GOZDOM ALI KMETIJO

Zakon o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 55/2003 - uradno prečiščeno besedilo) določa postopek in način pravnega prometa s kmetijskim zemljiščem, gozdom ali kmetijo in opredeljuje tudi pristojnosti, ki jih pri tem imajo upravne enote. Upravna enota v fazi dajanja in sprejemanja ponudbe skrbi za to, da po prejemu ponudbe le-to evidentira in nemudoma objavi na oglasni deski, da je ponudba objavljena 30 dni, ter da so po preteku tega roka vsi ponudniki in sprejemniki ponudbe obveščeni o tem, kdo je ponudbo sprejel. Upravni organ pa nima pristojnosti preverjati, ali so podatki, ki so navedeni v ponudbi, pravilni. Zato želimo, da bi se izognili nepravilnim ponudbam, ki po nepotrebnem vključujejo postopek prodaje, opozoriti, da morajo biti podatki, navedeni v ponudbi, točni in natančni, za kar je odgovoren ponudnik.

Šele, ko je podana vloga za odobritev pravnega posla, uradna oseba po uradni dolžnosti pridobi potrebne podatke z vpogledom v Centralno bazo zemljiškega katastra in Elektronsko zemljiško knjigo ter občino zaprosi za lokacijsko informacijo za promet z nepremičninami. Nadaleje želimo opozoriti, da velja obveznost dajanja

ponudbe na oglasno desko le za kmetijska zemljišča, kmetije in gozdove, ki so kot taka opredeljena v občinskih prostorskih planih. V kolikor je v ponudbi navedeno tudi zemljišče, ki spada v območje za poselitev, se kasnejša odločba o odobritvi pravnega posla ne nanaša tudi na taka zemljišča, temveč le na zemljišča, ki so opredeljena kot kmetijska, vinogradniška, gozdna ipd. Strankam svetujemo, da se pred dajanjem ponudbe pozanimajo pri pristojni občini, kakšno namembnost ima njihovo zemljišče po občinskem prostorskem planu (območje za kmetijstvo, gozdarstvo, vinogradništvo, poselitev, ipd.), ter pri geodetski upravi, kakšni so pravilni katastrski podatki (parcelna številka in izmera).

Postopek odobritve pravnega posla se vodi na Oddelku za okolje in kmetijstvo (kontaktni osebi sta ga. Andreja Zupančič, tel. št. 3482-259 in ga. Dunja Kadunc, tel. št. 3482-283).

Za ostale informacije smo vam na voljo na sedežu Upravne enote Trebnje, Goliev trg 5, v informacijski pisarni v pritličju (soba št. 4) oz. po telefonu 3482-258 (ga. Mateja Jaklič, svetovalka za pomoč strankam).

UPRAVNA ENOTA
TREBNJE

OBVESTILO

Upravna enota Trebnje obvešča vse stranke, da se je Oddelek za okolje in kmetijstvo, ki je bil prej lociran v 1. nadstropju levega vhoda (področje okolja in prostora) in 3. nadstropju desnega vhoda (področje kmetijstva), **preselil** v prostore v **1. nadstropju (desni vhod)**.

UPRAVNA ENOTATREBNJE
OBVESTILO NOSILCEM DOPOLNILNIH DEJAVNOSTI NA KMETIJI

Upravna enota Trebnje obvešča vse nosilce dopolnilnih dejavnosti na kmetiji, ki se v okviru svoje dopolnilne dejavnosti ukvarjajo s proizvodnjo oz. prodajo živil živalskega izvora za neposredno prodajo končnemu potrošniku, da je dne 14. 11. 2004 začel veljati Pravilnik o pogojih za proizvodnjo in predelavo živil živalskega izvora na kmetiji za neposredno prodajo končnemu potrošniku (Uradni list RS, št. 117/2004), ki določa veterinarske, zdravstvene in tehnične pogoje za proizvodnjo in prodajo živil. Posebej želimo opozoriti na prehodno določbo, ki določa, da morajo obstoječi nosilci dejavnosti vložiti vlogo na območni urad VURS za pridobitev odločbe o vpisu nosilca dejavnosti v evidenco v roku treh mesecev po uveljavitvi tega pravilnika,

to je **do 14. februarja 2005**. Območni urad VURS, ki je pristojen za območje Upravne enote Trebnje, je OU Novo mesto, Kočevarjeva 1, 8000 Novo mesto. Kontaktna oseba za področje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji v Upravni enoti Trebnje je ga. Andreja Zupančič, tel. št. 3482-256.

UPRAVNA ENOTA
TREBNJE

KRAJCAN - Glasilo KS Mirna

Izdajatelj: KS Mirna
Glavni urednik: Dušan Zakrajšek
Odgovorni urednik: Dušan Skerbiš
Prelom: Špes studio, NM
Tisk: Kopo d.o.o., Mirna
Naklada: 1200 izvodov
Glasilo izhaja po potrebi

Teksti niso lektorirani.

OBČINSKE SVETNIKE SO POVABILI V MIRNSKO DOLINO

Krajevne skupnosti Mirna, Mokronog in Šentrupert so pretekli vikend povabile občinske svetnike, županjo Marico Škoda, strokovne delavce Občine Trebnje in direktorje podjetij v Mirnski dolini na ogled Mirnske doline s predstavitvijo nekaterih njenih prednosti in slabosti. Najprej so se sprehodili skozi staro trško jedro Mirne, čez most, ki še vedno nima uporabnega dovoljenja, in čez za pešce nevarno križišče do obnovljene upravne stavbe Dane. Na mirnskem gradu so se seznanili z njegovimi obnovitvenimi deli, v Mokronogu pa so se sprehodili po sejmu v starem trškem jedru ter po ulici Za zidom in gospodarski coni, kamor se bo sejem v kratkem selil. Nato so se ustavili na Puščavi pri In-

tegralu, enem večjih avtobusnih prevoznih podjetij pri nas. Na Veseli Gori so si ogledali baročno cerkev sv. Frančiška Ksaverija, ki sodi med pomembnejše in najpomembnejše na Dolenjskem in v Sloveniji, in obnavljajočo Barbovo graščino. Ogled Mirnske doline se je zaključil v Presekovih poslovnih prostorih v Slovenski vasi s projekcijo Mirnska dolina in njene razvojne možnosti.

»Ogled Mirnske doline je bil za občinske svetnike tega mandata organiziran malce pozno. A tudi tokrat se je izkazalo, da ni nikoli tako pozno, da bi bilo prepozno«, je po zaključku srečanja dejal predsednik Sveta krajevne skupnosti Mokronog Anton Maver in nadaljeval: »Škoda je le, ker je bil odziv svetnikov tako skromen. To-

da ti, ki so bili zraven, so bili presenečeni nad tem, kar so videli. Tako na mirnskem gradu kot na Veseli Gori in sejmu v Mokronogu ali Integralovi delavnici na Puščavi. Temeljitejše poznavanje problemov je predpogoj za iskanje pravih rešitev.« Njegov šentruperški kolega Tone Rugelj pa ga je dopolnil: »Tako srečevanje občinskih svetnikov z občino je dobro. Vprašanje sicer je, kakšne rezultate to lahko prinese. Vendar ni nič narobe, če ne prinese direktnih rezultatov. Svetniki so videli Mirnsko dolino, bilo je to zelo dobro 'bližnje srečanje', in vsekakor bodo v prihodnje o tem prostoru lažje odločali kot doslej.«

M. K.

IZ SELA V SELO NA VIPAVSKEM

Tudi 8. tradicionalnega srečanja Selanov smo se krajanje Sela pri Mirni udeležili v velikem številu. Malo za šalo lahko rečemo, da nas je bilo več kot nas je dejansko, saj smo medse povabili tudi sosede iz Sajenic in Migolice. Vseh udeležencev je bilo kar za poln avtobus in še nekaj osebnih vozil.

Letos je srečanje potekalo zadnjo soboto v juniju v Selu na Vipavskem. Po oceni prireditelja se je srečanja udeležilo okoli 1800 udeležencev. Tako velika udeležba zahteva kar veliko organizacijskih priprav, a krajanje Sela na Vipavskem so brezhibno izpeljali srečanje. Presenečeni smo bili nad gostoljubnostjo krajanov. Že ob prihodu avtobusa so nas predstavniki vasi prijazno spre-

ditveni prostor. Ob poti so vaške gospodinje nudile razno pecivo in pijačo, značilno za ta kraj. Naj za primerjavo omenim, da so gospodinje pripravile kar preko 170 pladnjev različnih dobrot.

Na lepo urejenem prireditvenem prostoru smo kaj hitro našli prijatelje s prejšnjih srečanj in izmenjali pozdrave. Veselo druženje se je nadaljevalo ob spremljavi bogatega kulturnega programa. Mnogi so se napotili na ogled delavnice znanega izdelovalca diatoničnih harmonik (fajtonaric) g. Rutarja. Nekateri pa so odšli na pokušino vin v kar številne vinske kleti, saj je ta kraj znan po pridelavi dobrega vina.

Po kosilu smo se predstavniki vasi udeležili svečane seje, na kateri smo potrdili naslednjega pri-

reditelja srečanja in evidentirali kandidate za naprej. Naj omenim, da je kandidatov za naslednja srečanja toliko, da bo potrebno v bodoče določiti pravila za izbiro prednosti.

V imenu Selanov iz sedmih vasi v trebanjski občini, je kandidaturu skušal pridobiti tudi predstavnik naše občine g. Mežnaršič. Vendar za enkrat ni uspel, saj je vrstni red srečanj določen že za naslednja štiri leta. Naslednje - 9. srečanje - bo v Selu pri Šmarju Sap.

Če je bilo druženje še tako prijetno, smo se v poznih popoldanskih urah morali posloviti od prijaznih gostiteljev. Spotoma smo izkoristili priliko in si v Vipavi ogledali zanimive izvire reke Vipave. Prijetni zvoki harmonike in veselo petje pa nas je spremljalo vso pot do doma.

Toliko prijetno doživetih trenutkov nas vabi že na naslednje srečanje v letu 2005. Vabimo tudi Vas, da se nam pridružite.

Ob tej priliki se lepo se zahvaljujemo KS Mirna za dodeljeno finančno pomoč, ki nam je olajšala organizacijo naše udeležbe na srečanju.

Križnik Srečko

GASILSTVO V GZ TREBNJE IN GASILCI V KS MIRNA

Gasilska tradicija je v trebanjski občini živa skoraj 130 let. Seveda pa je med takrat in danes zelo velika razlika. V današnjih časih gasilstvo ni tako lahko, kakor si kdo predstavlja. V vsakdanjem življenju se srečujemo z nič koliko stvarmi, ki so človeku nejasne, zato moramo gasilci dobro poznati lastnosti nevarnih snovi in ostale nevarnosti, ki prežijo na nas na vsakem koraku v intervencijah. V letu 2003 je število naravnih in drugih nesreč v Občini Trebnje številčno skoraj enako, kakor leto

Delovanje in moč hidranta na Cirkniku je preizkusil tudi tamkajšnji delegat v svetu KS Mirna g. Franc Štepic. (Foto: J. Jurko)

poprej. Kljub prepovedi kurjenja Uprave za zaščito in reševanje je bilo v naravi 9 požarov, predvsem strnišč in grmičevja z manjšo škodo, kar je rezultat hitrega in učinkovitega delovanja gasilcev. Dimniških požarov je bilo 9, posredovanje v prometnih nesrečah smo posredovali 9-krat, požarov v objektih in drugih sredstvih je bilo 12 z veliko materialno škodo, 3-krat je prišlo do razlitja nevarnih snovi, ki pa niso povzročile bistvene materialne škode, kar kaže na izboljšen odnos občanov do samozagotovitih ukrepov. Gasilci so tudi 3-krat posredovali pri pomoči prebivalcem v sili. Nikakor pa se ne moremo izogniti niti neurju in poplavam, ki so štirikrat zajele našo občino, s tem pa povzročile izjemno veliko materialno škodo na pridelkih. Sušno obdobje v občini Trebnje je že kar običajno v nekaj prejšnjih letih v letnem in zimskem obdobju. V letu 2003 je OŠCZ na korespondenčni seji sprejel sklep o pojavu suše. Suša je bila izredno huda, saj je ponekod zmanjšan pridelek tudi več kot 60%, manjkalo pa je tudi pitne vode v hribovskem področju, kjer še nimajo vodovodnega sistema. Pri nekaterih naštetih gasilskih intervencijah smo bili udeleženi tudi gasilci iz KS Mirna. Kakšno stanje je bilo letos, kakšni požari in vse ostalo, bomo zvedeli konec leta, ko bomo potegnili črto. V večini požarov in pri drugih ukrepih so bili gasilci učinkoviti, požrtvovalni in organizirani pri izvajanju reševanja. Vsem oškodovancem, ki so podali vlogo za pomoč pri obnovi požganih objektov, je bila s strani županije in potrditvi na Občinskem svetu odobrena pomoč v višini 10% ocenjene škode. Oceno škode in predlog višine

odškodnine je opravila komisija OŠCZ. Namestnik poveljnika OŠCZ je spremljal ukrepe gasilcev. O vseh nesrečah je seznanil župano občine Trebnje. Po mnenju županje in namestnika poveljnika OŠCZ se izreče vsem gasilcem v Občini Trebnje in vodstvu Gasilske zveze Trebnje pohvala in zahvala za učinkovito in organizirano reševanje ter pomoč, ki so jo nudili občanom občine v vseh nesrečah. Da gasilci lahko učinkovito delujejo, morajo imeti predhodno ustrezno strokovno znanje, ustrezna zaščitna sredstva in orodje ter vozila. Do ustrezne izobrazbe gasilci lahko pridejo na tečajih, ki jih organizira GZ Trebnje ter na izobraževanju, katerega je nosilka GZ Slovenije, usposabljanje

pa poteka na lgu.

Vse teže je pri nabavi osnovne zaščitne gasilske opreme. Gasilci nismo oproščeni DDV-ja, dosegli pa so to, da lahko dobijo povrnjen DDV pri natečajih z ustreznimi dokazili. Delovna skupina za analizo davka na dodano vrednost v gasilski organizaciji pri GZ Slovenije je v sodelovanju z Upravo RS za zaščito in reševanje pripravila razpis za sofinanciranje gasilske zaščitne in reševalne opreme. Prednost razpisa so bile gasilske zaščitne obleke, izolirani dihalni aparati, gasilska vozila, zaščitne čelade, gasilski zaščitni škornji, izpihovalniki, nahrbtna brenta. Vsa oprema mora biti v skladu tipizacije GZ Slovenije. Tipizacija gasilskih vozil je izdelana za osnovna gasilska vozila. Osnova za to so evropske norme in din standardi. V vsa vozila pa so vključene tudi potrebe in značilnosti slovenskega gasilstva. Tipizacija gasilskih vozil določa vrsto, porabo, opremljenost in posadko vozila. Vsa nova gasilska vozila morajo od 01. 01. 2003 popolnoma ustrezati določeni tipizaciji gasilskih normativov. Izdelana je tudi tipizacija gasilske zaščitne opreme. Tudi ta se veže izključno na evropske norme, ki so osnova za pripravo tipizacije. Tudi uporaba te tipizacije je zelo pomembna, saj gre za varnost, zdravje in celo življenje gasilcev. Zato je upoštevanje te tipizacije OBVEZNO. Vsaka improvizacija na tem območju usodno vpliva na varnost gasilcev. Pomembno besedo pa bodo imele pri tem tudi zavarovalnice, ki v skladu s prakso pri izplačevanju odškodnin upoštevajo tudi ustreznost in uporabo osebnih zaščitnih sredstev poškodovane gasilca.

Na Gasilski zvezi Trebnje ugotavljamo, da smo dokaj uspešni na področju požarne varnosti, saj je bilo naše delo celovito, tako pri dejavnosti kot pri izvajanju nalog, ki so jih opravili posamezni organi zveze kot tudi komisije. Naša skrb je tudi, da se gasilstvo v naši zvezi razvija enakomerno, skladno z zakonodajo, pravili gasilske službe ter z vsemi ostalimi dokumenti, ki jih predpisuje Vlada RS. Le tako bomo zagotovili popolno požarno varnost slehernem prebivalcu naše občine. Kljub temu, da je naše delo prostovoljno in brezplačno, pa smo odvisni od financiranja naše občine. Posluh občinskega sveta in županje ni najslabši, a še vedno zagotavlja premalo finančnih sredstev za popolno izvajanje programa opremljanja gasilskih enot do leta 2009. Financiranje društva z vidika redne dejavnosti poteka po ustaljeni metodi, to je na podlagi kategorizacijskih točk, njihove aktivnosti na tekmovanjih ter doseganje rezultatov z vidika izobraževanja itd. Vsako leto se izvedejo občinska gasilska tekmovanja od najmlajših pa vse do najstarejših gasilcev. Vsem tekmovalkam in tekmovalcem ter njihovim mentorjem gre velika zahvala za njihov trud in delo ob pripravah na tekmovanje. Še posebno pohvalimo tiste ekipe, ki so dosegle normativ za tekmovanje na nivoju regije in kjer so dosegli tudi normo, ki jih pelje na državno tekmovanje.

V GZ Trebnje deluje 28 gasilskih društev, katera so razdeljena na 7 sektorjev. V sektor 3 spadajo gasilci iz KS Mirna, to so: PGD Mirna, PGD Ševnica, PGD Volčje Njive in PGD Selo. V teh društvih deluje okoli 300 gasilcev. V vsej zvezi in tudi v našem sektorju smo dobro pokriti z alarmiranjem, saj je v tem sektorju preko 20 pozivnikov in v slučaju intervencije lahko tudi hitro ukrepamo. Alarmiranje poteka na dva načina – preko sirene in pozivnika. Od velikosti požara ali elementarne nesreče se aktivira ustrezen način obveščanja in društvo. Gasilci med sabo dobro sodelujemo. V mesecu požarne varnosti smo imeli kar nekaj aktivnosti: sestanki s poveljniki, s predsedniki in delovne akcije. PGD Selo je pregledalo hidrantno omrežje na svojem področju, PGD Ševnica je izvedla prikaz uporabe hidranta na Cirkniku, na katerem je sodelovalo preko 20 krajanov, PGD Mirna pa je izvedlo vajo na Trbincu, delo v orodjarni in pregled hidrantov, pripravili so dan odprtih vrat, ki je bil namenjen predvsem osnovnošolcem. PGD Mirna in PGD Ševnica sta prikazali uporabo gasilnega orodja in opreme skupini iz vrtca. Zanimanje je bilo zelo veliko, pa tudi vprašanj ni manjkalo. Morda je kdo dobil pogum, da postane gasilec. PGD Volčje Njive je pregledalo delovanje hidrantov in veliko aktivnosti namenilo nabavi novega gasilskega vozila IVECO. Na Ševnici je bil skupni sestanek vseh društev, na katerega je bil povabljen tudi predsednik KS, ki se je tudi povabilu odzval. Pohvaliti moramo

skupno sodelovanje med društvi in KS Mirno. V začetku novembra smo izvedli sektorsko vajo, katere nosilci so bili gasilci iz Ševnice. Izbrali smo bolj oddaljeno kmetijo v Zagorici pri g. Mirt Tonetu. Vaja je potekala v okviru »požari na kmetiji« in je bila dobro izvedena. Potrebno nam je veliko takih vaj, saj se takrat soočamo z različnimi nepredvidenimi stvarmi, preverja se strokovnost gasilcev, ugotavlja se brezhibnost delovanja gasilskega orodja in opreme, itd.

Največja težava v društvih so finance. Kot sem že omenil zadošča financiranje za redno dejavnost s strani zveze le za golo preživetje. Malo več denarja od zveze je namenjenega za investicije, kot so adaptacije in gradnja gasilskih domov, nakup vozil in opreme. To je le del, ostalo pa moramo izpeljati z nabitimi akcijami, za katere prispevajo krajan, za kar smo jim zelo hvaležni. Redno se udeležujemo tudi tekmovanj ter dosegamo solidne uvrstitve. Naj omenim, da je mladinska ekipa iz PGD Ševnica v preteklem letu izpolnila normo na regijskem tekmovanju in si utrla pot na državno tekmovanje. To tekmovanje je bilo letos spomladi v Celju in od 50 skupin so zasedli 36 mesto. Čestitamo! Na letošnjem občinskem tekmovanju sta mladinska in članska ekipa iz PGD Ševnica dosegli tretje mesto, mladinska ekipa iz PGD Mirna pa 15 mesto, člani 17. mesto, veterani 2. mesto, v PGD Volčje Njive pa članice 4. mesto, člani 13. mesto. Škoda, da so gasilci iz PGD Selo odpovedali tekmovanje v zadnjem trenutku.

Gasilci sodelujemo tudi pri čiščenju bazena na Mirni. S postavitvijo ograje okrog bazena pa nismo zadovoljni. Nikjer ni vhodnih vrat za dostop do bazena oziroma do odvzema vode ter samega vstopa v bazen. Tudi v slučaju reševanja ponesrečenca je iz bazena tako rekoč nemogoče. Dvig čez ograjo? Zahtevamo, da se vsaj na dveh mestih namestijo vhodna vrata. Zato predlagamo KS Mirna, da naj posreduje ta zahtevek lastniku oziroma investitorju, da odpravi to pomembno pomanjkljivost.

Proti koncu meseca novembra so gasilci na pobudo predsednika KS Mirna opravili očiščevalno akcijo na mirnskem gradu in presenetili tudi g. Marina. Udeležili smo se tudi sv. maše v mirnski cerkvi za pokojne gasilce.

Gasilci so bili zelo veseli pri vključevanju mladih v gasilske vrste, saj je to tudi pogoj za dolgoletno delovanje in izpopolnjevanje nalog v prostovoljnih gasilskih društvih glede na zahtevnost društvenih statuten, pravil gasilske službe in Zakona o društvih. Za delovanje mladih je izdelan program dela, za kar je treba zagotoviti finančna sredstva za delovanje in izvajanje nalog skladno z Zakonom o gasilstvu. V ta namen so pripravljeni mentorji za delo z mladimi. Prav tako ne smemo pozabiti na starejše gasilce, veterane, ki so nam pustili bogato dediščino in del svojega življenja v gasilstvu. Hvaležni moramo biti za njihov trud in požrtvovalno delo in pohvala tudi tistim, ki se udeležujejo gasilskih tekmovanj.

*Član predsedstva GZ Trebnje
Gregorčič Franc, gasilski častnik*

ZAMENJAVA INTERVENCIJSKEGA VOZILA V PROSTOVOLJNEM GASILSKEM DRUŠTVU VOLČJE NJIVE

PGD Volčje Njive si je dolga leta prizadevalo za zamenjavo starega gasilskega vozila, katerega izdelava sega v daljno leto 1977. Še posebej veliko dela in truda smo vložili v letu 2003, ko smo zelo aktivno pridobivali finančna sredstva za ta projekt. Največ posluha za naše prošnje so imeli predvsem občani naše in sosednjih krajevnih skupnosti ter sama KS Mirna, manj pa pravne osebe oz. podjetja.

V drugi polovici preteklega leta ter v tem letu pa je bila večina aktivnosti usmerjena v izbor in nabavo samega vozila. Pri izbiri vozila ima ključno vlogo tipizacija Gasilske zveze Slovenije, katera narekuje po kategorizaciji vozilo, ki pripada društvu določene velikosti. Pri izbiri vozila je tudi zelo ključni faktor njegova cena, vsekakor pa smo se potrudili najti cenovno najbolj ugodno opcijo. Aprila meseca tega leta nam je tudi uspelo kupiti vozilo IVECO Daily C 5013V, ki bo v tem mesecu staro 4 leta.

Nakup vozila je sledilo iskanje ponudb za najugodnejšega izvajalca nadgradnje v gasil-

ske vozilo

GV - 1. Nadgradnja vsebuje: predelavo vozila, barvanje, izdelavo označb, vgradnjo obstoječe in nove opreme, nabavo dodatne opreme. V avgustu smo odpeljali vozilo na predelavo najbolj ugodnemu ponudniku nadgradnje in konec oktobra je bilo vozilo gotovo, tako da smo naš novi gasilski avtomobil tudi že uporabili na gasilski vaji sektorja Mirna 7. novembra.

Naše novo vozilo omogoča prevoz 9 oseb in je obenem primerno tudi za prevoz otrok. Vozilo vsebuje veliko gasilske opreme kot so: črpalke, okrog 280 m cevi ter veliko druge pripadajoče opreme za reševanje, gašenje in označevanje požarišč.

Nakup in nadgradnja vozila sta skupaj stali 6,2 MIO SIT. Pri sredstvih so sodelovali še Gasilska zveza Trebnje oz. posredno Občina Trebnje ter Ministrstvo za Obrambo z vračilom deleža DDV-ja, ki smo ga plačali za sam avtomobil. V naslednjem letu računamo še na povračilo deleža DDV-ja za nadgradnjo vozila od Ministrstva za obrambo, sredstva Gasilske zveze Trebnje ter KS Mirna, da bomo lahko tako do konca poravnali finančne obveznosti do izvajalca nadgradnje vozila.

Vsem, ki ste nam finančno ali kakor koli drugače pomagali pri tem projektu, se vam ob tej priložnosti iskreno zahvaljujemo. Gasilci in občani se skupaj trudimo, da bi do požarov redko prišlo, če pa že pride, smo tu gasilci s svojim znanjem in opremo in takrat kar se da hitro priskočimo na pomoč.

*Tone Kovač, predsednik PGD
VOLČJE NJIVE*

ZA MIRNO Z LJUBEZNIJO

Tone Kotar in Rok Kosmač

TVD Partizan potekala predpraznična prireditev, že četrta po vrsti, v sklopu prireditev pod skupnim naslovom »Za Mirno z ljubeznijo«. Predstavil se je pevski zbor Društva upokojencev Mirna, ki se je po petih letih skupnega prepevanja razdelil na ženski in moški pevski zbor. Ženski pevski zbor in mešani pevski zbor DU Mirna vodi ga. Valerija Rančigaj, moški zbor pa vodi ga. Katarina Korun.

Spremenjen pogled na starost danes upokojencem omogoča bolj aktivno vključevanje v različne aktivnosti, izobraževanje in družbeno delovanje. Miti o neaktivnosti in neustavljivem staranju ter »slednjem čakanju na vsakodnevni jutri« se rušijo. Mirnski upokojenci se ne zapirajo v lupino, pač pa aktivno vplivajo na kvaliteto svojega življenja. To so dokazali tudi člani dramske skupine, ki deluje pri DU Mirna. Poskrbeli za obilo humorja in dobro voljo med gledalci z dramsko igro Slavke Kramer - Bosanska bioenergija. Predvsem mlajše obiskovalce prireditve je razveselil mladi pevec, zmagovalec lanskega Oriona, Rok Kosmač. Skrita gosta sta bila tokrat slikar Tomaž Perko in pevka, nosilka ljudskega izročila Ljoba Jenče. Kot sta sama povedala, sta oba na nek način povezana z Mirno in zato sta s toliko večjim veseljem prišla na prireditev.

O tem, kako je prišlo do »rojstva« omenjenih prireditev, smo se pogovarjali z idejnim vodjem projekta, g. Tonijem Kotarjem.

»Kdaj se je pravzaprav porodila ideja o tovrstnem projektu - Za Mirno z ljubeznijo?«

»Kako sem prišel na za takšno prireditev, točno

niti sam ne vem. Lahko pa povem, da sem leta 2002 takratnemu predsedniku Krajevne skupnosti Mirna, Janezu Bračku, predlagal, da pripravim prireditev s tem naslovom v okviru praznovanja krajevnega praznika. Tako je nastal projekt Za Mirno z ljubeznijo, ki je imel že četrto nadaljevanje.«

»Kakšen namen ima prireditev in se lahko vrneva še v njene začetke, katere goste ste povabili medse?«

»Namen teh prireditev je, da kraju predstavimo delovanje različnih skupin iz samega kraja ter da povabimo v goste zanimive posameznike in skupine, ki so zanimivi in posebni po svojih dejanjih, največkrat pa gre za umetnike, ustvarjalce, nosilce slovenske kulture. Nenazadnje pa želimo tudi tem posameznikom predstaviti Mirno. Tako sem na prvi prireditvi ob krajevnem prazniku (junija 2002) »zaslišal« vse še živeče predsednike Krajevne skupnosti Mirna o njihovem delu v mandatu, poleg MePZ Društva upokojencev in ženskega zbora Svoboda so bili naši gosti pevci Šentjernejskega okteta, ki so takrat praznovali 40-letnico. Druga prireditev je bila v počastitev kulturnega praznika (2003) smo nekaj znanih sokrajanov povprašali o njihovem odnosu do kulture, poleg našega zbora in KUD Klas z Mirne pa je bil osrednji gost Ivan Hudnik. Letos aprila pa smo pripravili praznovanje pete obletnice MePZ pri Društvu upokojencev Mirna. Povabili smo še KUD Matija Tomc (cerkveni pevski zbor župnije Mirna) ter Jožico Kališnik in Miha Dolžana in seveda ne smem pozabiti na našo dramsko skupino, ki jo vodi Slavka Kramer.

»Posebnost prireditev - Za Mirno z ljubeznijo so tudi tako imenovani skriti gostje. Kako jih izbirate in ali se radi odzovejo na povabilo?«

Skritega gosta smo prvič predstavili na naši peto obletnici skupnega prepevanja v MePZ. To je bil nam dobro poznani Gordan Ambrožič. Tokrat pa smo povabili Tomaža Perka in Ljoba Jenče. Želim, da bi to postala stalnica prireditev in nekakšno pričakovanje obiskovalcev in gledalcev. Vse goste sem do sedaj izbral čisto po intuiciji in do sedaj so bili vsi zelo pripravljeni sodelovati, radi so se odzvali povabilu.«

»Če pogledava in pobrskava po spominu malo nazaj, bi lahko rekla, da je kulturno življenje na Mirni malce zaspalo. Menite, da se je v zadnjih parih letih kaj spremenilo, ali je še vedno težava napolniti dvorano z gledalci. Kakšen je pravzaprav odnos krajanov do takšnih in podobnih dogodkov?«

»Želja vsakogar, ki organizira neko stvar, je, da bi bilo to, kar dela, v veselje večini. Še posebno, če je tej večini ta zadeva namenjena. Moj odnos do tega je, da bom skušal to doseči s kakovostnimi in zanimivimi stvarmi, posamezniki in

krajane Mirne na takšen način kulturno bogatiti in osveščati pomena slovenske pristnosti in domačnosti. Veliko sem hodil po svetu in vem samo eno; globalizacija, pa naj bo v obliki integracije v Evropo ali kakrkoli že, bo ves svet poznala in naše bo ostalo naše samo to, kar bo rezultat naše kulture na vseh nivojih. Ljubezen do lepe slovenske besede je zame zelo pomembna in prav s tovrstnimi prireditvami želim k temu spodbuditi tudi ostale krajane.«

»Ste tudi zelo aktivni član DU Mirna. S čim vse se ukvarjate?«

»Pri DU Mirna, katerega predsednik je Tomaž Povšič, sem tudi član upravnega odbora. Samo društvo je zelo aktivno v širšem merilu, če ga na primer primerjam z nekaterimi drugimi društvi. Zelo bogata in obsežna je kulturna dejavnost (iz enega zbora so sedaj nastali praktično že trije: MePZ, ŽePZ in MPZ), znotraj društva deluje dramska skupina, v načrtu pa imamo tudi literarno sekcijo. Društvo je močno v pohodniški dejavnosti, organizaciji skupnih letovanj in športnih dejavnosti. Osebo se udeležujem pohodniških izletov ter igranja šaha v športni sekciji. Skratka, priložnosti je veliko, samo zaznati in izkoristiti jih je potrebno.«

»Kaj pa pogled naprej, ima torej projekt Za Mirno z ljubeznijo še prihodnost, bo rojeval nove sadove?«

Zadnje prireditev smo organizirali z nekaj manjših in dvema večjima sponzorjema; Avto transport Franci Kirm s.p. in TIKa Trebnje, Alojzij Kastelic s.p. Ko sem predstavil predlog, sta se oba zelo spontano in z veseljem odzvala. V kolikor bomo našli še nekaj takšnih, ki so sposobni in pripravljeni podpirati takšne dejavnosti, bomo vsekakor nadaljevali s sklopom prireditev. Za naslednje leto sem opravil že kar nekaj pogovorov in imam načelna soglasja zanimivih gostov za udeležbo, ki bodo v veselje vsem generacijam Mirne. Torej, se srečamo spet spomladi.«

Polona Tratar

Zunajni sodelavec - snemalec in poročevalec TV Vaš kanal
Novo mesto Janez Janežič želi

vsem krajanom, delovnim organizacijam in ustanovam KS Mirna vesele božične praznike, veliko uspehov v novem letu, veliko užitkov pri gledanju programa TV Vaš kanal in medsebojnega sodelovanja.

Izkoristite moč žive slike!

»POMOČ PRI IZOBRAŽEVANJU JE NA VOLJO ODSLEJ TUDI V OBČINI TREBNJE«

Za znanje, sposobnosti in razumevanje, ki se jih naučimo kot otroci ali mladostniki v družini, šoli ali fakultetah je že nekaj časa znano, da v današnjem svetu nenehnih sprememb hitro zastarijo. Da se v različne oblike izobraževanja vpisujejo tudi odrasli, postaja že nuja. Pogosto ponovno izobraževanje narekuje potreba po novi zaposlitvi ali ohraniti dosežanje, res pa je, da se morajo ravno zaradi hitrega napredka za učenje vedno pogostejše odločati tudi zaposleni in izobraženi ljudje, ki že imajo določeno stopnjo izobrazbe.

Gotovo se lahko strinjamo, da je dandanes ob množici informacij, bogati izobraževalni ponudbi in različnih organizacij, ki ponujajo izobraževanje, zelo pomembno, da človek ve, kje lahko na enem mestu dobi vse pomembne in zanj potrebne informacije in svetovanje. Uspeh v izobraževanju pogosto namreč ni odvisen le od posameznika, temveč tudi od tega, kakšna pomoč je v tem času na voljo. Pot izobraževanja je olajšana, če vemo, kam se lahko obrnemo, ko potrebujemo pomoč. Tako je po obisku v Svetovalnem središču Novo mesto neki mladenič povedal: »*Sedaj, ko sem odkril vas, sem prepričan, da mi bo uspelo priti do najbolj želenega cilja - končati šolo*«. V njegovem primeru lahko govorimo, da gre za zgodbo o uspehu. Vpisan je v sistem izobraževanja odraslih, v program, kjer ni organiziranih predavanj, pač pa gre za obliko samoizobraževanja. Pri opravljanju posameznih izpitov je imel veliko težav, še zlasti pri zbiranju literature in izdelovanju zapiskov. Poleg tega je imel tudi težave pri časovnem razporejanju predelave učnih vsebin. Tako je lahko v enem šolskem letu opravil en izpit. Po obisku v Središču smo izdelali individualni izobraževalni načrt in pomagali pri predelavi učne snovi. Mladenec si je pridobil sposobnost izdelovanja dobrih izpiskov iz različne literature. V treh mesecih pa je opravil tri izpite. Sedaj še vedno obiskuje Središče, vendar samo pred novim izpitom, da naredimo načrt dela za osvajanje učne vsebine za posamezni izpit.

In kaj je pravzaprav Svetovalno središče ter čemu je namenjeno?

Svetovalno središče je namenjeno odraslim, ki potrebujejo le informacijo, nasvet ali pa daljše svetovanje, povezano z izobraževanjem. Omogoča kakovostno informativno in svetovalno dejavnost v lokalnem okolju. Glede na posameznikove potrebe poskrbimo za kakovostno svetovanje v vseh fazah – pred vključitvijo v izobraževanje, med izobraževanjem in ob zaključku izobraževanja.

Pred vključitvijo v izobraževanje

- pomagamo posamezniku odkrivati poklicne in osebne interese v zvezi z izobraževanjem,
- tistim, ki še niso oblikovali svojega cilja, pomagamo vrednotiti (kakšno izobrazbo je že dosegel, kakšne so njegove delovne izkušnje) ter jih napotimo v ustrezne ustanove v lokalnem okolju,
- predstavimo izobraževalne programe, ki ustrezajo posameznikovim poklicnim in osebnim pričakovanjem,
- predstavimo možnosti za podporo ob vklju-

čitvi v izobraževanje,

- pomagamo pri sestavi individualnega izobraževalnega načrta,
- iščemo možnosti pridobitev finančne podpore za izobraževanje.

Med izobraževanjem

- pomagamo pri premagovanju učnih težav: spoznavanju različnih tehnik za učinkovitejšo učenje, prepoznavanju učnih nagljenj in stilov, načrtovanju učenja (čas, prostor, viri),
- seznanjamo z organiziranimi oblikami učne pomoči in možnostmi drugih pomoči pri izobraževanju,
- seznanjamo z različnimi oblikami pomoči pri reševanju osebnih težav,
- pomagamo pri sprotnem vrednotenju napredka v izobraževanju.

Ob koncu izobraževanja

- pomagamo pri vrednotenju izobraževalne ali učne poti,
- svetujemo glede možnosti za nadaljnje izobraževanje ali učenje ter
- informiramo glede možnosti zaposlovanja
- pomagamo pri izpolnjevanju različnih obrazcev in pisanju vlog za zaposlitev.

Za učinkovitejšo učenje in premagovanje ovir oziroma težav pri učenju pa izvajamo brezplačne delavnice o učenju: Tehnike učinkovitega branja in pisanja, Naučimo se učiti, Priprava na izpit, S pozitivnim mišljenjem do uspeha, Načrtujemo svoj čas, Komunikacija. Delavnice se izvajajo za najmanj pet udeležencev, glede kraja izvedbe pa je stvar dogovora.

Seveda pa je za celovito in kakovostno informiranje in svetovanje v izobraževanju odraslih pomembno povezovanje s partnerji v lokalnem okolju. Tako se povezujemo z izobraževalci odraslih na eni strani in organizacijami, ki se že ukvarjajo z različnimi oblikami svetovanja, na drugi strani. Šele z dobro vzpostavljeno mrežo tistih, ki izobražujejo odrasle (formalno in neformalno), in ostalih organizacij, ki se v okolju že ukvarjajo s svetovanjem, lahko govorimo o mreži svetovalcev odraslim.

V Sloveniji deluje trenutno že 9 svetovalnih središč. Projekt financira Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport. Z delnim financiranjem iz evropskih strukturnih skladov pa smo v skladu z nacionalnim interesom izvedli širitev na področje Občine Trebnje. Tako smo z decembrom 2004 odprli dislokacijo, in sicer v Trebnju, v prostorih Knjižnice Pavla Golie Trebnje. Za osebno svetovanje smo tu na voljo vsak ponedeljek, od 14. do 18. ure. Lahko pokličete tudi na številko 031 701 191. Knjižnica je postala tudi partner v lokalni svetovalni mreži in po mnenju vodje Knjižnice Pavla Golie Trebnje, ga. Cilke Žibert, je takšna podpora v izobraževanju, kot jo nudi Svetovalno središče Novo mesto, velika pridobitev za okolje.

URADNE URE DELOVANJA V NOVEM MESTU:

Osebno svetovanje: torek od 8. do 12. ure, srede od 14. do 18. ure.

Telefonsko svetovanje: (07) 393 45 52, vsak dan

od 8. do 12. ure, ponedeljek, torek od 13. do 15. ure in srede od 14. do 18. ure.

Elektronska pošta: svetovalno.sredisce@ric-nm.si

Svetovalno središče Novo mesto se nagaja v prostorih RIC Novo mesto, Novi trg 5, Novo mesto.

Potrebno je še poudariti, da za spodbujanje odraslih za vključevanje v izobraževanje in učenje ter uveljavljanje zasnove vseživljenjskega učenja zagotavljamo **brezplačno** informiranje in svetovanje, še posebno, ker želimo biti dostopni za vse in pritegniti tudi tiste, ki so manj motivirani ali celo socialno izolirani.

Polona Tratar

Svetovalno središče Novo mesto

GOSPODARSKI RAZVOJ MIRNE V 20. STOLETJU

Mirna pred prvo svetovno vojno

Glavna gospodarska panoga v 19. stoletju je bilo kmetijstvo. Ob popisu prebivalstva leta 1869 je Mirna štela 292 prebivalcev, leta 1890 266 prebivalcev, leta 1910 pa 368. Celotna občina Mirna, kamor so spadale številne vasi okrog nje, pa je štela tega leta 1831 prebivalcev.

Cestna povezava Mirnske doline je bila zelo slaba, zato se kljub bogatim zalogam surovin, razpoložljivi delovni sili in možnosti uporabe vodnih koles kot virov energije, industrija in večje delavnice v teh krajih niso razvijale. Po Mirski dolini ni vodila nobena državna cesta, ampak le deželna cesta in okrajna.

Do srede 19. stoletja se je prebivalstvo ukvarjalo le s kmetijstvom, tedaj pa sta se pojavili predilnica za platno in usnjarna. Na reki Mirni in Bistrici je bilo skupaj 56 mlinov, stop in žag. Gozdno bogastvo na tem področju je bilo kar veliko, saj so gozdovi v Mirski dolini pokrivali približno 59% ozemlja. Osrednja gospodarska panoga je bilo kmetijstvo. Posebej omembe vredna sta živinoreja (prašičereja, goveja živina) in sadjarstvo, vendar so morali kmetje te pridelke zaradi slabih prometnih zvez pogosto prodajati pod ceno. Že od leta 1857 so v Gorenji vasi pri Mirni kopal premog, vendar je ta rudnik v začetku 20. stoletja le živoraril.

Bilo pa je na sami Mirni in njeni okolici že pred 1. svetovno vojno kar nekaj obrtnikov oz. manjših obrtnih delavnic: kovaštvo, sodarstvo, usnjarstvo, sedlarstvo, mizarstvo, pekarsstvo kruha, nekaj gostiln in trgovin-predvsem z deželnimi pridelki.

(nadaljevanje na naslednji strani)

RADI PRIDEMO NA MIRNO

Zadnji petek v novembru (26.) se je že osemnajstič zaporedoma zbrala elita nogometnih funkcionarjev Slovenije, tokrat v gostišču »Pri Francki«. Kot vsako leto so se tudi letos srečanja udeležili vodilni delavci Nogometne zveze Slovenije s predsednikom g. Rudijem Zavrlom na čelu, predstavniki Društva nogometnih sodnikov Ljubljana, predstavniki Občine in Krajevne skupnosti ter gospodarstveniki in drugi ljubitelji nogometa iz naše širše okolice.

Srečanja se je udeležil tudi aktualni selektor nogometne reprezentance in nekdanji najboljši slovenski nogometaš, Brane Oblak ter predsednik strokovnega odbora ZNSS g. Milovan Nikolič. Kot že večkrat je bil prisoten tudi predsednik sedme sile, glavni in odgovorni urednik Sport-skih novosti za Slovenijo, g. Branko Vekič.

Pozdrave in izraze zadovoljstva ob teh srečanjih so izrekli tudi predsednik KS Mirna, Dušan Skerbiš in Rudi Zavrl, ki je še posebej poudaril, da se na vsakoletnem srečanju s prijatelji nogometa na Mirni počuti res odlično. Malo za šalo, malo zares je dejal, da vsak selektor NZS le ne more biti povabljen na ta srečanja, še posebej, če nima za seboj primernih nogometnih rezultatov.

Dr. Andrej Anžič, namestnik generalnega direktorja slovenske policije je bil izredno zadovoljen, da so ga organizatorji povabili medse in omenil plodno sodelovanje med lokalno skupnostjo in policijo.

Za nekaj praktičnih daril je letos poskrbela družba KO-KO iz Trebnjega, skrbni organizator

teh srečanj Boško Vujasin pa se je zahvalil vsem dosedanjim donatorjem, ki so omogočili vseh 18 srečanj.

Želja vseh prisotnih je bila, da bi se tradicija druženja nadaljevala. Vsekakor je tudi to ena od vzpodbud za mlade mirnske nogometaše in eventualno bodoče nogometne sodnike ter privrženice tega najbolj množičnega športa v svetu in pri nas.

Večer je prijetno povezovala ga. Barica Krajevski.

Posebej za Krajana je selektor Brane Oblak dejal: »Imamo mlado, perspektivno ekipo, v katero zelo verjamem in upam, da tudi ostali funkcionarji. Čas bo pokazal, če smo izbrali res pravo. Že na prvih dveh tekmah z Belorusijo, ki je res močna, se bo videlo, iz kakšnega testa so naši fantje. Favoriti so resda nasprotniki, vendar mi najraje igramo prav s takimi. Če bomo tekme, ki jih igramo v sicer zelo močni skupini, zmagovali, bomo postali kandidati za kaj več. Nobeden od nas ne sme pričakovati nemogočih rezultatov, čeprav bomo storili vse, kar se da. Seveda ima tudi naša ekipa slabosti, ki jih vestno odpravljamo, vendar pa nujno rabimo pomoč navijačev in nekaj sreče, ki je za nas že praksa. Igralci nabirajo izkušnje, saj predvsem računamo na kvalifikacije za evropsko prvenstvo čez dve leti. Z NSZ imam sicer le 1,5 letno pogodbo, če pa bova oba zadovoljna z rezultati pa jo bomo seveda podaljšali«. Tako o nogometnem »cirkusu« razmišlja Brane Oblak. Srečno!

D. Z.

Z leve: Brank Vekič - delegat s Hrvaške, Brane Oblak in Boško Vujasin (Foto: D.Z.)

Prisotne je pozdravil predsednik NZS Rudi Zavrl in zahvalil za gotoljubje. (Foto: D.Z.)

(nadaljevanje s prejšnje strani)

Mirna je začela gospodarsko napredovati šele z izgradnjo železniške proge, zgrajene v prvem desetletju 20. stoletja. Osnova vseh pobud za gradnjo proge Trebnje-Krmelj je bil odvoz premoga iz krmeljskih in ostalih rudnikov. Koncesijo za gradnjo te proge sta maja 1908 dobila grof Andrej Barbo z Rakovnika in baron Ludvik Berg z Mirne. Gradnjo te železniške proge je prevzel rudnik v Krmelju, delo pa je predal celovškemu podjetju Polz&Knoch. Prve vagone premoga iz Krmelja je pripeljal v Trebnje tovorni vlak 30. junija 1908. Prvi redni mešani vlak je odpeljal iz Krmelja v Trebnje v nedeljo, 15. novembra 1908. Za tem so redno vozili dnevno trije pari mešanih vlakov.

Tudi pri premogovniku Gorenja vas so leta 1912 zgradili 2500 m dolgo ozkotirno progo s tirno širino 600 mm od separacije do železniške postaje Mirna. Za vleko so uporabljali motorno lokomotivo.

Železniška proga je kraje v Mirnski dolini približala ostali Sloveniji in tako tudi na Mirni prispevala k razvoju gospodarstva.

Petra Kiderič

Ženski pevski zbor Svoboda Mirna je na regijskem tekmovanju pevskih zborov Dolenjske, Posavja in Bele Krajine v Novem mestu 27. novembra 2004 osvojil bronasto priznanje. Nanj smo pevke zelo ponosne, še bolj pa naš zborovodja Stane Peček. Pomerili so se najboljši, a komisija je bila tako stroga, da ni nobenemu zboru priznala dovolj točk za udeležbo na mariborskem tekmovanju. Tisti dve ubogi točki, ki sta nam manjkali do srebra, gresta morda na račun mladih grl, ki jih brez uspeha vabimo v svoje vrste. Pa se imamo vendar tako lepo. Kaj, punce, ne znate ali ne upate?

B. K.

POZNA MO SOSEDA

MARKO BULC

Sosed? Pred več desetletji je bil »pravi sosed«, danes pa je Sosed v Krajanu in tudi sicer odličen sosed mnogim Mirčanom, ki g. Marka Bulca dobro poznamo. Čeprav je največji del svojega pestrega in izredno plodnega življenja preživel daleč od Mirne, je bil vedno »na tekočem«, kaj se dogaja v njegovem rojstnem kraju. S konstruktivnimi predlogi, dogovori in tudi z lobiranjem je pripomogel k boljšemu življenju krajanov. Ker o pomembnih dogodkih novejšje zgodovine našega kraja vemo premalo, sem Marka Bulca z velikim veseljem izbral za Soseda. Povabilo je sprejel, za kar se mu zahvaljujem.

Krajan: Menim, da bralce zanima zgodovina kraja in okolice, v kateri živijo. Si dober poznavalec te tematike, zato predlagam, da začneva z obdobjem med dvema vojnama. Kaj se je tedaj dogajalo na Mirni?

Marko: V tem času sem bil otrok in mladostnik, spominjam pa se pričevanj in razgovorov takratnih odraslih krajanov. Gospodarsko je bila za tiste čase Mirna kar močno razvita, saj so se razvile številne dejavnosti. Tovarna pil, Rudnik premoga v Gorenji vasi, usnjarstvo Savan, Mizarstvo z žago na Fužinah, Bonov mlin, Mlin na »Deveah«, kjer je bila prva električna daleč naokoli, tri kovačije (Golob, Mandelj, Koščak), Pekarna Bajc in štiri trgovine (Andoljšek, Blažič in dva Marina), šest gostiln (Bulčeva, Smoletova, Škarjatova, Kolenčeva, Koračinova in gostilna Urška – pod gradom), klobučarstvo Šmah, obrat za lakiranje kože, obrat Roleta (zavese), Jugokreda (Bulc) – edina tovarna krede v Jugoslaviji, tik pred II. svetovno vojno je bil ustanovljen Farmaceutski zavod Mirna, ki je imel generalno zastopstvo farmacevtske tovarne B. FRAGNER, ki je bila tedaj večja od nemškega BAYERJA. Začelo se je s proizvodnjo tablet, praškov proti glavobolu, zdravilnih praškov, masti in kozmetičnih preparatov. Prepričan sem, da bi bila ena največjih tovarn zdravil v državi na Mirni, če se ne bi začela II. svetovna vojna.

Krajan: Kako pa so bile razvite druge »spremljajoče« dejavnosti?

Marko: Za takratne razmere je bilo »močno razvito« šolstvo. Ravnatelj Lunaček je še posebej uveljavljal sadjarstvo kot panogo, ki je imela perspektivo. Dve društvi sta bili izjemno razviti. Sokol in gasilstvo. Predsednik telovadnega društva je bil Franjo Bulc, prvi vaditelj pa Jože Zakrajšek. Kar nekaj članov se je razvilo v vrhunske telovadce, ki so prejeli odličja daleč naokoli. Odlično je delovala tudi dramska sekcija.

Krajan: Začetek II. svetovne vojne je bil tudi za prebivalce Mirne stresen. Kako so se naši ljudje takrat znašli in odločili?

Marko: Zanimivo je, da je večji del članov Sokola pravilno razumelo klic k uporabi proti okupatorju in se vključil v NOB. Že leta 1941 so ustanovili odbor Osvobodilne fronte, ki ga je vodil Darij Berce, člani pa so bili Franc Lunaček, Jože Zakrajšek, Riko Kolenc, Janko Kolenc, Franjo Bulc in postajenačelnik Pirš. Na Mirni so imeli relativno varno zavetišče Zapadnodolenjski odred, Gubčeva brigada in bataljon VDV (vojske državne varnosti).

Krajan: Vemo, da je bilo povojno obdobje zelo težko. Ruševine, pomanjkanje vseh vrst,...

Marko: Z visoko narodno zavestjo in ogromno voljo so Mirnčani začeli z gradnjo in obnovo svojih domov, poleg tega pa so z udarniškim delom postavili nov Zdržni dom, ki resda ni služil svojemu namenu (ni bilo sredstev za dokončanje), vendar pa se je po nekaj letih v njem razvila Tovarna šivalnih strojev, ki je nudila zaslužek mnogim krajanom in okoliškim prebivalcem. Prepričan sem, da bi na Mirni še danes proizvajali šivalne stroje, če ne bi v gospodarstvo posegla politika s težnjo po centralnem upravljanju in odločanju.

V kraju so z leti nastajala nova podjetja: DANA, EMI, GOP, GREDA, PREVENT, TOMPLAST, KOLINSKA, ... Nekatera niso preživel.

Po mojem prepričanju je danes najpomembnejše stabilizirati obstoječa podjetja. Če je gospodarstvo dobro, je vse dobro, na kar pa politika pogosto pozablja.

Za bodoči razvoj Mirne je najpomembnejša čimhitrejša pridobitev urbanističnega načrta, da se bo vedelo, kje je n. pr. industrijska cona, obrtna cona, itd.

Mladi odhajajo! Morali pa bi ostati v kraju, kjer bodo nastajala nova podjetja in obrti.

Krajan: Vse glasnejše so govorice in želje številnih krajanov po ustanovitvi občine na Mirni. Kaj meniš o tem?

Marko: Seveda je treba željam prisluhniti, vendar pa je treba za to ustvariti pogoje. Število 2800 prebivalcev je namreč po evropskih merilih premajhno za ustanovitev samostojne občine.

Sedanji odnosi med Trebnjem in Mirno pa so na nuli.

Krajan: Marko, kar nekaj sva rekla o obdobju, kraju in ljudeh. Nam lahko poveš na kratko »o svojem javnem (in osebnem) življenju«?

Marko: Lahko. Pomembni dogodki v mojem življenju so se vrstili že od petnajstega leta, ko sem se kot gimnazijec v Novem mestu vključil v Osvobodilno fronto in postal član odbora. Prve izvode časopisa Poročevalec sem na Mirno prinesel prav jaz. Ko smo za 1. decembra 1941 organizirali demonstracije proti vojni, so me iz gimnazije izključili. Na novega leta dan 1942 so me zaradi izdajstva kot prvega Mirnčana aretirali Italijani, očeta pa so tudi prvega aretirali Nemci. Skoraj pet mesecev sem preživel v novomeških zaporih, kjer se nisem kaj dobro počutil, ha-ha!

Moja partizanščina se je začela v Gubčevi brigadi, nadaljevala pa v brigadi VDV. Kar dolgo sem bil komandant 1. bataljona, nato pa načelnik štaba 1. brigade VDV.

Po osvoboditvi sem bil s činom podpolkovnika komandant mejnega polka na madžarski meji. Nato sem obiskoval višjo vojno akademijo, pozneje pa sem bil na lastno željo demobiliziran. Želel sem študirati kemijo, ki sem jo tudi končal. Na univerzi sem vodil študentsko organizacijo in na ta način »zajdral« v politiko.

Ko se je formiralo prvo predsedstvo Jugoslavije še pod vodstvom maršala Tita, me je Slovenija predlagala za člana Predsedstva. Po prvem mandatu se je jugoslovanski parlament spremenil v dva zbora: Zvezni zbor in Zbor republik in pokrajin. Tedaj se je za vsako republiko oblikovala delegacija po 12 poslancev. Slovensko sem vodil dva mandata. Zanimivo je bilo, da smo novi vladi dali nezaupnico in zahtevali odstop, kar je bilo za tedanje čase nekaj nezasišlanega. Vlada je namreč najela posojilo 8 milijard dolarjev, ni pa hotela povedati, za kaj bodo to bajno vsoto porabili. Ker je bilo v Beogradu tedaj zelo težko uveljavljati slovenske interese, sem dal politiki slovo in sprejel mesto predsednika Gospodarske zbornice. Menim, da smo tedaj zelo veliko storili za slovensko gospodarstvo. Predložili smo spremembe slovenske ustave za tržno ekonomijo, uveljavili smo gospodarsko sodelovanje v skupnosti ALPE-JADRAN, kar je bil poseben kanal za sodelovanje z Italijo, Avstrijo in Bavarsko. Tako so vsa vključena podjetja uživala posebne ugodnosti, za kar so nam zavidali v vsej Jugoslaviji. Uvajati smo začeli informatiko v gospodarstvo, ustanovili smo menedžersko šolo na Brdu, menedžersko šolo v Clevelandu (ZDA) in podobno šolo v Münchnu za nemško govoreče slušatelje. V ospredje smo postavili tu-

POZNAMO SOSEDA

di razvoj turizma (Slovenija – moja dežela, turizem bogati,...).

Zbornica je izjemno podpirala razvoj obrti z neomejenim številom zaposlenih, kar pa ni bilo v konceptu vladajoče strukture.

Ponosni sem tudi na funkcijo predsednika ljubljanskega okraja, ki je segal od Jesenic do Brežic. V času mojega mandata smo zgradili Toplarno v Ljubljani, ki deluje še danes. Tako smo ukinili mnoga kurišča na premog in tako pregnali ljubljansko meglo. Zgrajena je bila hala Tivoli, Gospodarsko razstavišče, občine ljubljanskega okraja so bile soustanoviteljice Kliničnega centra, tedaj je bilo zgrajeno sto novih šol in številne tovarne, še posebej na nerazvitih področjih (Betli, Belsad, Novoteks,...).

Kot član jugoslovanske vlade sem bil odgovoren za znanost in tehnologijo. Jugoslavija je tedaj postala članica EUREKE, z Ameriko smo sklenili niz projektov za sofinanciranje razvoja elektronike (umetne roke, noge,...).

Krajan: Ob opravljanju tako pomembnih funkcij si imel verjetno malo prostega časa. Pa vendar smo te videli v rojstnem kraju, občini in večjih gospodarskih organizacijah.

Marko: Seveda sem zelo rad prihajal v domaći kraj in tudi na občino. Z izkušnjami in poznavanjem gospodarske situacije v državi sem gospodarstvenikom in politikom prišepnil marsikateri koristen predlog. Tako sem bil prav jaz »kriv«, da je bil obrat Kolinske zgrajen na Mirni, saj so občinarji lokacijo že določili v Dobrniču. Treba je bilo, seveda, tudi lobirati.

Krajan: V spominu imamo tudi tvojo kandidaturo za predsednika predsedstva Jugoslavije. Kaj se je tedaj zgodilo?

Marko: Res sem leta 1989 podpisal to kandidaturo. Protikandidat je bil Janez Drnovšek, ki je z močno propagando tudi zmagal, na moje ime pa je bil vložek propagande zelo pičel. Tako pač je. Zmagala je mladost in želja po spremembah. To smo ponovno doživeli na zadnjih (slovenskih) volitvah.

Še danes, po dobrih petnajstih letih, sem prepričan, da bi se z mojo izvolitvijo zgodovina naroda pisala bistveno drugače. Bilo je dobro znano vsem, da sem se tedaj zavzemal za zvezo samostojnih držav Jugoslavije. Verjetno se ne bi »zgodile« vojne, v katerih je umrlo blizu pol milijona ljudi z vsemi posledicami. (Ali pa bi me ubili, kot je »preroško« delaj moj brat). Bili bi tudi v Evropi in to z veliko večjo težo, kot smo danes.

Krajan: Težki in žalostni spomini na tragično preteklost Jugoslavije, ki jo je morala doživeti naša generacija. Preidiva na svetlejšo temo. Kako danes? Hobi, veselje, družina...

Marko: Kot sem vedno, tudi danes rad prihajam na Mirno. Na Lazah se preizkušam v vinogradništvu in sadjarstvu, včasih pa se podam tudi na lov, ki je moj hobi že od mladostniških let. Sem tudi soustanovitelj LD Mirna, katere član sem vse od leta 1946, na kar sem ponosen. Ne morem mimo tega, da ne bi pokritiziral arhitekta, ki je s projektom nove šole povzročil ogromno škodo izgledu Mir-

ne. Z mostu je namreč zastrt pogled na grad, ki je idilična identiteta Mirne. Kritika gre vsem, ki so ali pa bi morali sodelovati pri umestitvi šole v mirnski prostor.

Moji otroci pa so pridni in rad jih imam. Aleš je doktor in magister elektrotehnike, Andreja je diplomirana kemičarka in magistra ekonomije, Tjaša pa je magistra in doktorica biologije. Je dovolj? Nisem povedal še vsega, ha-ha-ha!

Krajan: Hvala Marko, za prisrčen klepet. Vem tudi, da bi lahko o svojem 78-letnem življenju povedal še mnogo več – zanimiv roman.

Želim ti predvsem zdravja in sreče v novem letu 2005!

D. Z.

KUD Klas izpolnil obljubo

20. novembra je KUD Klas zaključil s predstavami tam, kjer je začel. Na Mirni. To je bila po premieri in ponovitvah na Muljavi, v Brežicah, Metliki in Trebnjem že peta predstava, hkrati zadnja v letošnjem letu. Člani društva so z opravljenim delom zadovoljni, saj se jim zdi, da je to tisto največ, kar v tem trenutku lahko pokažejo.

Letošnjo sezono bodo bolj ali manj posvetili ponavljanju Poršije Koklin, o novem besedilu pa šele razmišljajo. Računajo, da bodo z vajami za naslednjo predstavo začeli jeseni. Do takrat pa bodo poskušali čim več gledalcem pokazati zgodbo o tridesetletnici, ki je zaznamovala tudi njihova življenja. V naslednjem letu bodo tako nastopili vsaj še v Kulturnem centru Janeza Trdine in v Moravčah pri Domžalah. Če jih še niste videli in ste radovedni, jih pridite pogledat.

Petra

POZABLJENI PRAZNIKI
NAŠIH BABIC

Če nekoliko pobrskamo po knjigah, nam kmalu postane jasno, kako je veseli december dobil svoje ime: v njem se je trlo praznikov.

Radovednost me je gnala do sosed, kajti zanimalo me je predvsem, kako in kaj so nekdanji praznovali v naši vasi.

» Adventnih venčkov nismo poznali, o adventu smo slišali le pri maši. Nova moda je prišla veliko pozneje. Po vremenu na sv. Barbaro, 4. decembra, so starejši napovedovali vreme za ves december. Običaj, da bi na ta dan odrezali vejice, ki bi se nato razcvetele v vazah, se ne spominjam,« je pripovedovala Justa Šepić.

» Miklavž je bil največje otroško pričakovanje. Že dolgo pred 6. decembrom smo napisali svoje želje na lističe in jih nastavili na okno. Vedno so čudežno izginili. Če je bilo kak teden prej nebo rdeče, nam je mama povedala, da peče Miklavž piškote in radovedno smo strmeli v nebo, da bi ga kje opazili.

Na predvečer je vsak svoj pehar pregrnil s papirjem in položil na sredino listič s svojim imenom. Bali smo se parkeljnov, zato smo klečali v hiši (največja soba) in molili. Kadar je kje zarožljala veriga, smo se tresli od strahu.

Noč je bila nato zelo nemirna, saj nismo mogli dočakati daril, vstajali smo in skrivaj kukali v peharje. Če je bil Miklavž prehitel, smo kako darilo kdaj tudi prestavili v svoj pehar.

Danes bi otroci ne bili zadovoljni s takimi darili, saj so bili to največkrat orehi, suho sadje, rožiči, parkelj in Miklavž iz testa, včasih bonboni, pipec ali pletene nogavice.

Pri nas doma je vedno obdaril tudi odrasle.

13. december, ko goduje Lucija, je bil zadnji čas, da so v plitvo skledico posadili pšenico, ki je nato vzklila do božiča in najavljala dobro letino. Te navade v Gorenji vasi ni bilo, je pa vedela moja so-

seda toliko več povedati o božiču.

» Jaslice smo izdelovali doma. V trgovini je mama kupila na papir tatisnjene figurice, ki smo jih izrezali in nalepili na lesene palčke. Te pa nato potisnili v mah. Hudo je bilo, da so bile lepljene z domačim lepilom »popom« (v vodi razmešana moka) in so zelo tekle moljem, pa je bilo treba vsako leto izdelati nove.

Teže je bilo z razsvetljavo, zato smo izdelali svetilko tako, da smo izdoblili repo, jo napolnili s kravjim ali ovčjim lojem in goreči stenj je potem osvetljeval jaslice, ki so stale v hiši pod bohkovi kotom. Iz mahu smo zgradili hribček in ga okrasili s papirnatimi figuricami. Božično drevesce se je pojavilo šele po drugi svetovni vojni. Na 24. decembra je bilo treba najprej vse temeljito počistiti, hišo, dvorišče, hleve. Ko je zvonilo Ave Marijo, so z žegnano vodo poškopili vsa poslopja. Sledila je praznična večerja: kravice, zelje, bel kruh (tega smo jedli le še ob veliki noči), kompot iz suhega sadja – znamenitih uheljnov- in potica. Potem smo se še igrali razne igre, da smo lažje dočakali polnočnico. Pešali smo na Mirno in si pot razsvetljevali s »pušeljčki« iz slame ali lahternami na karbid. Naslednjega dne smo se zadrževali doma, nihče ni smel na obisk, otroci nismo smeli niti po vasi. Zato pa smo na sv. Štefana nesli poskusit dobrote sorodnikom. Tega dne so tudi hlapci in deklet menjavali gospodarje.

Ljudje so se takrat veselili praznikov predvsem zaradi boljše hrane, zato so bile tudi kolone eden največjih praznikov za vse pri hiši. Danes si težko predstavljamo, koliko odrekanja je bilo in kako skromno so znali živeti.

» Na 28. december, dan nedolžnih otrok, smo se otroci pripravljali že dolgo prej. Obelili smo tanke šibe, da bi se na tepežni dan lahko s cekarčki napotili od hiše do hiše, kjer so se odrasli

VESEL SEM MIRNČAN - 5. TRADICIONALNI FESTIVAL (TEKMOVANJE) HARMONIKARJEV

V soboto, 4. decembra, zvečer je v športni dvorani OŠ Mirna razveseljevalo štiristo obiskovalcev dvaintrideset harmonikarjev.

Tekmovali so v treh starostnih skupinah in dosegli naslednje rezultate:

V starostni skupini do štirinajstega leta je bil najuspešnejši Tibor Derganc iz Novega mesta,

Borut Žukovec

Nastop dvojčic in Janeza - seveda izven konkurence

Podelitev priznanj

drugo mesto je dosegel Sandi Ravbar iz Karteljevega. Tretje mesto je komisija dodelila Tonji Županc iz Senovega.

V kategoriji od petnajstega do štiriindvajsetega leta so bili doseženi naslednji rezultati: Prvi je bil Janez Lekše iz Škocjana, drugi je bil Matjaž Štrasberger, prav tako iz Škocjana, tretji je bil Borut Žukovec z Mirne in četrti Aleš Smolič nekdanji Mirnčan, danes živeč v Vrhovcu pri Dobrniču.

V skupini starejših od petindvajset let je zaslovel domačin Marjan Podlogar z lastno skladbo,

ki ji je dal naslov Iz parlamenta.

Vsem iskrene čestitke!

Tekmovanje je ocenjevala tričlanska strokovna komisija pod vodstvom profesorja glasbe Igorja Teršarja. Večer so popestrili glasbeni skupini The Call Boys in dvojčici Vesna in Vlasta z Janezom.

Številni sponzorji so tako in drugače pomagali, da je bil večer vesel in uspešen.

Za organizacijo pa se še posebno zahvaljujem članom BK TOM z Mirne, članom SD Zabrduje in prijateljem.

Niko

KAKŠNI LJUDJE SMO PA MI?

Dogodek, ki sem ga doživel pred dvema mesecema, je zarezal v mojo dušo.

Bilo je lepo sobotno popoldne. Odločil sem se, da na ribičijo povabim dobrega znanca, prijatelja, ki mu je narava že ob rojstvu odtegnila vse možnosti za samostojno življenje. Pač človek s posebnimi potrebami, eden od mnogih.

Do ribnika v Bruni vasi naju je zapeljala njegova sestra, ki polna toplote in ljubezni do vsega okrog nje (kar še posebej blagodejno občuti njena otroka) in izkoristi vsakršno priložnost, da ustreže bratu.

Vedel sem, da je za prijatelja to poseben dan, saj nima veliko možnosti uživati v naravi. V njegovih očeh sem videl žarke sreče in veselja. Ganiło me je njegovo navdušenje, ob tem pa sem se spomnil tudi njegovega pokojnega očeta, ki je bil, tako kot jaz, zagret ribič.

Na ribolov je prišel tudi moj (dotedanji) prijatelj, sedel poleg mene na klopcu in že sva čakala, da riba zagriže ponujeno vabo. Čez ne-

kaj časa sem se napotil k prijatelju, ki je s strani opazoval najino početje in ga vprašal, če kaj rabi in ali je žejen. Soribič me je posmehljivo vprašal: »Se ti je zmešalo ali kaj? Saj to, kar delaš, ni normalno. Kdor ga je privlekel, naj pa še skrbi zanj.« Povedal sem mu, da je prišel z menoj in da me ni sram zato, ker mu poskušam polepšati dan. Ribički »tovariš« se je spustil še nižje in dejal, če mi ni nerodno, ker prihajam na javno mesto, kot je ribnik v Bruni vasi, s tako »pokveko«. Pograbila me je jeza in ves besen sem mu zabrusil, da me je sram njega, še posebej zato, ker sem ga imel do tistega trenutka za prijatelja.

Vem, da redno prebiraš Krajana, zato sem prepričan, da boš prebral tudi te vrstice, spoštovani ribič. Tebi in tvojemu zaničevanju sočloveka, ki je nekoliko drugačen, so namenjene! Vem, da bo tvoja žena v kratkem povila otroka, daj Bog, da zdravega, kar ti tudi jaz iskreno želim. Pa vendar, bi tudi svojemu otroku lahko rekel pokveka?? Vprašaj se.

R. H.

reševali tepežkanja z darovi. To so bili največkrat orehi, s katerimi je bil najbolj radodaren Habinčev Tonček, nepozabni pa so bili ptički iz kruhovega testa, ki jih je pekla Abinova teta.

Na sv. tri kralje, ki pa so že v januarju, so ženske spekle poprtnik, boljši kruh v lončenem modelu. Ko ga je mama razrezala na kose, je pred vsakim otrokom vzdignila kos visoko v zrak, da je moral dobro poskočiti, če ga je hotel dobiti. Rekli so, da bo tisto leto veliko zrasel, kot je skočil. Po vasi pa so hodili v belo oblečeni mlajši domačini s kronami na glavi, prinašali so kadilo in peli:

» Prišli smo, prišli smo
sveti trije kralji,
našli smo, našli smo
Jezuščka v štali.«

Nikakršnega novoletnega direndaja ni bilo, ne razkošja, pa so se le znali od srca povešati. Res, časi so bili drugačni, življenje je teklo bolj umirjeno, ampak... **Barica Kraljevski**

UTRINKI

Decembrski dnevi, obiski, nova in nova voščila, vstopanja v notranje občutke tistih, ki svoje pripovedi nizajo v izpoved. Domovi počitka, polni različnih ljudi, z različnimi usodami, preteklostjo, nasuto z izkušnjami, polni bolečin, odpovedi, uspehov, sreč... Nekateri na stranpoteh, drugi z uhojene ceste gledajo nazaj na prehojene smeri, s spoznanji, da bi še enkrat ravnali tako, kot so, drugi bi kaj spremenili, če bi se dalo. Pa? Poti se počasi izgublajo, v oživiljenih spominih pa ostajajo dogodki in tale izpoved, ene izmed njih, ki je zadnji del poti preživljala v enem naših domov.

Ženica srednje postave v predpasniku in s pod brado zavezano ruto je stala ob nočni omarici, s pogledom božala kartice in papirnate jaslice. Kot da išče, od kod naj začne pripoved, se je znašla nekje v svoji mladosti, ko je spoznalo »fejst fanta«, ki je pozneje postal njen mož.

»Veste, kar hitro sva si bila edina, da bi se vzela. Domači so se strinjali in oklici so bili zunaj. Ohcet pa, da je ni bilo kmalu enake. Po enajstih mesecih se je že rodil najstarejši, potem dvojčka in še enkrat dvojčici. Desetletje in še nekaj let čez pa jih je že bilo enajst. Kako sva bila vesela vsakega posebej. Delala sva, kmetija je kar lepo dajala, dodali smo iz gozda, pa je šlo. Obleko in čevlje so nosili drug za drugim, starejši so pazili mlajše. Ja, veste, otroci včasih niso bili tako zahtevni - in njihov čas tudi ne - kakor dandanašnji. Starejši trije so že začeli hoditi v šolo, ko se je začela vojna. Gorje, gorje, smo govorili sami sebi, kaj bo sedaj, če bo ata moral v vojsko? Pa se je zgodilo, šel je, se nekajkrat javil, prišel pogledat, potem pa izginil brez glasa in slovesa.«

»Vojna se je končala, nekateri so se vračali, mojega, našega pa ni in ni bilo in nikoli več se ni vrnil.« Molk, dolg boleč molk, pogled še vedno viseč na papirnatih jaslicah, kot da z nevidnih strani pobira, kar je povedala.

»Za hlapca in deklo, pa še za gospodinjno sem delala, od vida do vida, ponoči pooprala in kaj zašila in že je bilo spet jutro. Otroci so odrasčali, leta so bežala, se nizala v desetletja in kar nenadoma sem se zavedala, da so se že vsi razšli. V mesto in trg, v službe in šole, pa k mojstru v uk. Drug drugemu so pomagali, se vsi dokopali do poklicev, lepo jim je, jaz sem pa pristala tukaj, v tem domu je moja postaja, čakam zadnji vlak svojih dni.«

Z veliko grenkobe izrečene besede tudi v meni zarišejo senco boli. Krivično je, da ta trinosemdesetletna žena tukaj pestuje svoje spomine, v velikem upanju, da jo za praznike vzamejo domov. Domov, kjer je med stenami še daljni odmev otroškega joka, smeha, vriska, kjer med stenami njenega doma neslišno žive slike njene preteklosti, neke klene, pridne, ljubez-

Na sliki: Francka - Arko - Marin in Angela Roštan - Kogej nekega nedeljskega popoldneva pred začetkom vojne. Violina in kitara, alt in sopran. Hvala gospe Nadi - Marin - Resnik iz Krškega za fotografijo.

nive matere z enajstero otroki.

Minil je božič, novo leto, zopet jo obiščem, najdem jo sključeno med bele rjuhe. Spokojen obraz, ugašajoče oči, uprte nekam na nočno omarico med razglednice, plastično smrekovo vejico, edino vezjo z otroki v teh praznikih. Odhaja z grenko mislijo, da so jo otroci prezrli, odhaja z ljubeznijo do njih, ki so uspeli. Odhaja! Sama! »Ja, vidite te karte in ta vejica so vse, kar so premogli zame, ampak pozabili me pa le niso.« Veliko plemenitost sem zaznala v teh besedah, pa tudi nekaj otožno grenkega. Kako vesela bi bila stiska rok svojih vrabčkov, kakor jih je včasih znala imenovati.

Ja, taki smo, nastavljam obraz sreči, da nas narahlo oplazi, a skoraj zaprte dlani kažejo, kako težko dajemo... Nekaj iz sebe, od sebe za svoje, pa tudi za druge. Odšla je, sama med tujimi, z nekaj karticami in majhno plastično vejico.

Deset let pozneje, leto dvaindevetdeset, vojna v sosednjih republikah, pri nas pa begunci, večinoma matere z otroci, celo babice z vnuki, kajti starši so bili v bitki, v zaporih ali pogrešani. Šola na Čatežu se je spremenila v center, prihajali so novi in novi begunci utrujeni, prestrašeni, bolni in obupani. Prišli na oazo miru, varnosti, nekateri z upanjem, da bodo tukaj le nekaj dni ali tednov.

Prvo noč, ko so spali na Čatežu, smo morali v bolnico poslati osem mesečnega dojenčka, ki je proti jutru tudi umrl. Smrt, kot da ni dovolj kosila na Hrvaškem in v Bosni, posegla je tudi med nas, boleče zaznamovala vse v centru. Ob tem dogodku se je izkazala solidarnost doktor Strmoletove, doktor Pavlin-Metelkove in Zavoda za socialno delo.

Čas, niso ga merili v dnevih ali tednih, pač pa v trenutkih, ki so v neskončno dolgo verigo klesali njihovo tukajšnje bivanje. Hrepenenja po domu, po novicah kaj je z njihovimi sorodniki, kje so, so se rešili, kaj je z mestom Goraždem, Tešnjem, Sa-

rajevom, Klokotnico, Rahićem, Jajcem, Mostarjem...? Edina je jokala za sošolci v Goraždu, Mina za onimi iz Tešnja, stara baka je na kolenih prosila Alaha, naj varuje njenega zeta in vse, ki so pah-njeni v vojno. Dve različni verovanji, katoliška in muslimanska, pa vendar vsi le begunci, povezani v številno družino. Strah, nesreče obeh so jih zaznamovale, težko so dojeli, da so izgubili vse, da je premoženje uničeno, dobrine odtujene, družine kruto iztrgane, ločene, razgnane.

Osebe je imelo v začetku težko delo, da smo se drug na drugega navadili, za center prevzeli skrb, da je bil lepo urejen, ogrevan, čist, da so otroci dobili dovolj sadja in mleka, imeli zadovoljivo zdravstveno oskrbo in šolanje. Brez posameznih donatorjev in dobrotnikov to ne bi šlo. Dnevi so se umikali mesecem, prihajali so novi begunci, medtem so se v centru trije rodili, nekateri so odhajali. V Avstrijo, Nemčijo, Italijo, Belgijo, Kanado, celo v daljno Avstralijo. Tisti, ki so ostali tukaj, so upali, da bodo končno šli domov v Bosno, na Hrvaško, pa so po več mesecih bili še vedno na Čatežu.

December 1992, Miklavž, božič, dedek Mraz, silvestrovo, ramadan. Prazniki, ki v človeku budijo željo po svojcih, po domu, družini, srečanju s prijatelji, po obdarovanju. In je bil Miklavž in dedek Mraz, okrašena drevesca, celo silvestrovanje. Cveta, Slavko in Marina - osebe kuhinje, Joži, Nevenka, Janez, Boštjan in Slavko-dežurni, vsi so zavijali rokave, naredili za vsakega paket, z vse, kar je pač potreboval. Tone Zidar je v obleki Dedka Mraza z velikim košem prišel v center in razdelil darila. Celotni čarodej je našel pot med prebegle na Čatežu, delavnica vrtca iz Trebnjega je v otrocih prižgala iskre pričakovanih.

Silvestrovo. Večerja, različni napevi in muzika so v beguncih budile spomine po mirnih časih doma, budile želje po vrnitvi in šestinsedemdeset let star možiček je dejal: »Ko bo vojne konec grem domov, pa če bom pod marelo, samo

da bom doma, doma v moji Bosni. Otroci so posedali pred televizorjem, se igrali, moški in ženske so se pogovarjali, skušali celo zapeti. O, O... bolečine, ki so jih čutili so zamorile napev. Polnoč! veseli stiski rok, topli iskreni objemi, na stotine iskrenih želja, ena glavna, največja, da bi naslednje silvestrovo praznovali doma, doma, so hlipali skozi smeh in solze, skozi obljube, da tega decembra ne bodo nikoli pozabili. Vsi so si hoteli voščiti, vsi so hoteli povedati, da še tako dobra tujina ni domovina. Komaj eno uro čez polnoč je jedilnica prazna. Sprehod skozi spalnice kaže grozljivo podobo obupa. Vsaka postelja drgeta pod bremenom žalosti, rjuhe vpijajo solze, ki teko, teko, kot bi hotele izprati vse umazane, oskrnjene spomine, z rahlo vato otrepi krvaveče rane žalosti, pregona, osamljenega hrepenenja.

Topli prostori, ganotje v njih samih so nekatere kmalu uspavali. Tu in tam trzljaj roke ali telesa, globok stok ali vzdih, v njih objemu pa plišasti medvedek. Zunaj je začelo rahlo snežiti, da bi narava tem nesrečnikom omehčala pot, pokrila madeže smrti in krvi, jih popeljala skozi belo poljano nazaj v bosanske pokrajine, nazaj tja, kjer so tekle njihove zibeli, kjer so ostale njihove odsekane korenine. Center se je petindvajsetega oktobra 1993 zaprl, begunci so bili razseljeni po vsej Sloveniji. V centru se je v letu in pol zbralo in razšlo šestodevetindvajset oseb, največ je bilo otrok, z njimi matere, žene, tudi nekaj moških, povprečini starejših, ranjenih in bolnih. Nekateri so še tukaj v Sloveniji, nekaj se jih je vrnilo domov, večina njih se je zllila z različnimi evropskimi narodi. Javljajo se iz različnih držav, nikoli ne pozabijo dodati HVALA VAM, hvala vaši občini, hvala Sloveniji.

Taki dogodki in doživetja tkejo medsebojne vezi, porajajo se v ljudeh, ki znajo prisluhniti tuji bolečini, znajo in hočejo odpreti vrata svoje humanosti za tiste, ki to želijo in potrebujejo, ne glede na to, da včasih za nagrado doživijo umazano krivico. pa tudi to je življenje, je vsakemu izmed nas namenja hude in lepe stvari. vsem, ki ponujajo roko v oporo, vsem, ki z iskreno toplim pozdravom mimoidočim polepšate trenutek, uro, dan, naj vsem vam, NAM, božičnonovoletni prazniki prinese darilo, našo medsebojno prijaznost.

Victor Hugo je napisal - Najlepši oltar je postelja človeška duša.

Nekdanja zunanja članica sveta doma ostarih Pavlina.

P. H.

P.S.:

Ob izidu prispevka »Nostalgija« ste me nekateri starejši krajanji vprašali: Zakaj nisi omenila stare mame, Angele Kogej?« Nerodno je omenjati svoje, hvala vsem, ki se je spominjate kakor tudi njenega igranja na violino.

»Evropa mladim – mladi Evro-pi« TEDEN OTROKA od 4. do 10. oktobra

Zveza prijateljev mladine Slovenije je že pred štiridesetimi leti prvi teden v oktobru proglasila za TEDEN OTROKA.

V tem tednu po vsej Sloveniji še posebej opozarjajo na uresničevanje otrokovih pravic in na pomen skrbi za otroke.

Tema letošnjega tedna otroka je bila: EVROPA MLADIM – MLADI EVROPI. Zveza prijateljev mladine Slovenije želi s tem izborom teme opozoriti na položaj naših otrok v evropskem prostoru ter otroke in mladostnike v Evropi, na ustvarjanje pogojev za uresničevanje njihovih pravic, zapisanih v konvenciji o otrokovih pravicah.

Ob tednu otroka smo v vrtcu Mirna Deteljica, otrokom še posebej popestrili njihov teden. Vreme nam je bilo naklonjeno, zato so skoraj vse dejavnosti potekale zunaj – pred vrtcem.

Predstavitve dejavnosti:

• **Ponedeljek:** RUMENO-MODRI DAN

Ta dan so otroci prišli v vrtec oblečeni v rumeno-modri kombinaciji, barvi evropske skupnosti.

IZDELOVANJE KLOBUČKOV

Klobučke so otroci pobarvali z modro barvo in nanj prilepili rumene zvezdice.

RISANJE NA POLO PAPIRJA

Na asfaltni površini pred vrtcem smo razgrnili papir. Vsi otroci vrtca so imeli možnost risanja z voščenkami na temo Otroci sveta.

• **Torek:** PLESNA ŠOLA PAN

Skupaj s plesno šolo Pan in tremi njihovimi učitelji, smo zaplesali v lepši dan. Plesali in peli so vsi otroci vrtca. Naučili smo se tudi nov ples.

• **Sreda:** Glasbena pravljica: LISTEK TREPETAČEK
Zbrali smo se v sobi »pikapolonic«, kjer smo predhodno že postavili sceno (lutkovni oder, ploščate lutke,...). Za glasbene vložke je poskrbela Judita, s ploščatimi lutkami sta se poigravali Marička in Sonja, jaz pa sem brala spremno besedo.

USTVARJANJE Z NARAVNIM MATERIALOM

Zunaj so nas že čakale ustvarjalne delavnice iz naravnega materiala. Izdelovali smo verižice iz semen in plodov, izrezovali smo buče, naredili lutko iz koruze in še in še. V vseh izdelkih se je pokazala njihova ustvarjalnost in domiselnost.

• **Četrtek:** PEČEMO PALAČINKE, KOKICE

Zjutraj smo z otroki pripravili maso za palačinke. Otroci so komaj čakali, da se odpravimo ven, kjer nam je Tonček pripravil vse za peko palačink in kokic. Končno je zadišalo in kako dobre so bile. Palačinke smo namazali z marmelado in viki kremo. Zraven peke palačink pa so v pokriti ponvi poskakovale slastne kokice.

RAJALNE IGRE

Da pa so otroci lažje pričakali pečene dobrote, so se igrali rajalne igre in poplesovali ob zvokih melodije.

• **Petek:** KROS, ŠPORTNE IGRE

Petkovo dopoldne smo najprej popestrili s krosom

in nato še z raznimi športnimi igrami (skakanje z vrečo, vlečenje vrvi, tek v paru,...). Vse dopoldne so bili z nami, nam pomagali in se z nami igrali učenci prvega razreda OŠ. Po končanem športnem dnevu so vsi otroci prejeli medalje za sodelovanje. Učencem pa so učiteljice razdelile diplome.

Otroci so bili nad tem tednom izredno navdušeni, vsi pa smo se trudili, da jim izkažemo še večjo pozornost ob njihovem tednu – tednu otroka.

Zapisala vzg. Mateja Lužar

KULTURNI DAN

V petek, 3. decembra, ravno ob obletnici Prešernovega rojstva, smo učenci in učitelji razredne stopnje in osnovne šole s prilagojenim programom odšli v Cankarjev dom v Ljubljano.

Najprej smo si ogledali Knjižni sejem. Predstavili so nam nekaj knjig iz različnih založb. Najprej smo si ogledali založbo Grlica, kjer so nam pripravili kviz. Zmagovalec je dobil za nagrado knjigo. Na kvizu sta zmagala Tamara in Bojan. Potem smo si ogledali še druge založbe in poslušali pravljice. Za konec so nam podarili še knjigo po lastnem izboru.

Kulturni dan smo nadaljevali v Linhartovi dvorani, kjer smo si ogledali glasbeno-plesno predstavo Juri Muri v Afriki. To predstavo je izvedla mladinska skupina Plesne šole Mojce Horvat. V predstavi so igralci besedilo pripovedovali in ga tudi peli. Ves čas predstave so plesali in izvajali glasbo na afriška tolkala. Na koncu smo igralce nagradili z ogromnim aplavzom.

Po končani predstavi smo se odpeljali domov. Na Knjižnem sejmu mi je bilo najbolj všeč to, da smo si lahko izbrali knjigo, ki jo bom z velikim veseljem kmalu prebrala. Juri Muri v Afriki pa mi bo najbolj ostal v spominu po velikem slonu, ki so ga umetniško ter obenem preprosto ustvarili igralci.

Tamara Tratar

3. razred, OŠ Mirna

OD LITIJE DO ČATEŽA

13. novembra je bila Razhodnja na Čatežu precej kislja, saj je deževna sobota marsikoga prepričala, da to ni pravi dan za »sprehod« od Litije do Čateža. Tudi Mirčanov je bilo videti zelo malo. Seveda so najvztrajnejši le prispeli na cilj. Ne boste verjeli, bilo jih je ogromno.

TAROK

Prva sobota v decembru je v Šentrupertu »rezervirana« za tarokaše. V gostilni Jaklič se je 04. 12. 2004 zbralo rekordnih 126 igralcev, ki so od 9. ure do 16. ure pokazali vse svoje znanje, da bi se uvrstili čim višje, saj je bil to zadnji letošnji turnir, ki je štel za državno prvenstvo. Najboljši trije so bili: 1. Fiegl Italo, 2. Šanca Gašper, 3. Stegnar Jure

V skupnem seštevku vseh turnirjev v letošnjem letu so bili najboljši: 1. Samo Medved, 2. Bojan Makovec, 3. Boško Randjelović.

Čeprav mirnski igralci taroka skoraj vsakodnevno »trenirajo« (v gostilni Kolenc) jim na turnirju ni uspelo prebitje na omembe vredno mesto, saj je bil najboljši šele 47-i. Še slabše se jim piše na lestvici državnega prvenstva, kjer med približno dvestotimi ni nikogar. Važno je sodelovati...

D. Z.

PEVSKI ZBOR DU MIRNA JE AKTIVEN

Mešani pevski zbor mirnskega Društva upokojencev prepeva že pet let pod vodstvom Valtira Rančigaj. Letos so nastopili na številnih prireditvah na Mirni, v Trebnjem, Novem mestu in Loki pri Zidanem mostu. Vse bolj so popularni. V petek, 10. decembra, so celo organizirali koncert z gosti – pevko starih ljudskih pesmi Ljubo Jenče ter mladim, izvrstnim pevcem in glasbenikom Rokom Kosmačem. Dvorana je bila polna hvaležnih poslušalcev, ki so vse nastopajoče pozdravili z gromkim aplavzom. Organizator nastopov je prizadevni predsednik pevskega zbora Tone Kotar.

Koncert je povezovala prikupna Polona Tratar.

D. Z.

ŠOLSKE NOVICE

NA POMOČ, GORI!

V mesecu oktobru, mesecu varstva pred požari, smo z otroki vrtca mirna Deteljica, obiskali gasilsko postajo na Mirni.

Letošnji slogan meseca varstva pred požari je: DA NE BI NIKOLI ZAGORELO. Prav je, da že otroke v vrtcu seznanimo z delom gasilcev in s tem, kako ravnati, da do požarov ne bi prišlo.

Gasilci PGD Mirna in PGD Ševnica so nam razkazali svoja vozila, ki jih uporabljajo pri delu in njihovo opremo. Demonstrirali so nam tudi

gašenje požara z vodo in s peno. Z vodo so lahko »gasili« tudi otroci. Čeprav nam je malce ponagajal dež, se nismo pustili motiti. Ogledali smo si tudi notranjost gasilskega doma in njegovo opremo. Lahko smo poskusili »zavijati« z ročno sireno. To nikakor ni bilo lahko in le redkim je uspelo. Skupaj smo ugotovili, da mora biti gasilec predvsem pogumen in tudi močan.

Po končani predstavitvi in strokovni razlagi, so nas povabili še v zgornje prostore gasilskega doma. Čakalo nas je presenečenje. Dolge, s prti pogrnjene mize, so nas vabile z dobrotami. Posladkali smo se z več vrstami peciva in se odžejali s sokom. V zahvalo za gostoljubje in prijazen sprejem smo jim zapeli in z njimi nazdravili. Za piko na i čudovitega dne, pa so nas z gasilskim kombijem odpeljali v vrtec.

V imenu celega vrtca se zahvaljujemo PGD Mirna in PGD Ševnica za prisrčen sprejem in DA NE BI NIKOLI ZAGORELO!

Napisala:

dipl. vzg. Mateja Lužar

PO POTEH KULTURNE DEDIŠČINE DOLENJSKE

V sredo, 10. 11. 2004, smo se osmošolci odpravili na ekskurzijo po Dolenjski. Mračno in deževno jutro, policijska kontrola in mokra cesta so bili krivci, da smo proti Trebnjemu odrinili s skoraj polurno zamudo. V Zvijavnicu smo zapustili panonski svet, pod katerega spada Mirnska dolina, in se v Temeniški dolini srečali s kraškim svetom, po katerem je potekala skoraj celotna ekskurzija. Gospa Anica Marinčič nas je z mikrofonom v roki opozarjala na značilnosti sveta, po katerem smo se vozili. Iz Trebnjega smo nadaljevali pot proti Ivančni Gorici, Škofljici, potem pa čez zasneženi Turjak proti Rašici.

Pri Trubarjevi domačiji nas je pričakal prijazen vodič in nas popeljal v notranjost temačne hiše. Medlo svetlobo so dajali le reflektorji, ki so osvetljevali Trubarjev portret, faksimile njegovih knjig in prvo stran Katekizma. Posedli smo se po klopih ob stenah, na katerih so opisane glavne postaje Trubarjevega življenja, barvitost mračnemu prostoru pa dajejo slike na okenskih šipah, ki prikazujejo pomembne reformatorje. Med njimi izstopa škof Peter Bonomo iz Trsta, ki je Trubarja vpeljal v protestantizem in ga vzpodbujal pri njegovem delu.

Primož je izhajal iz za tiste čase premožne družine, njegov oče je bil mlinar in tesar. Pri hiši je bilo dovolj hrane, zato je Trubar dočkal za tedanje razmere zelo visoko starost, 78 let.

S podporo turjaške gospode mu je bilo omogočeno tudi šolanje.

Kmalu se je začel zavedati napak in pomanjkljivosti Cerkve, zato je pod vplivom škofa Bonoma prestopil k protestantom. Njegovo življenje je bilo pestro in nevarno. V Nemčiji, kamor je moral zbežati pred katoliško oblastjo, pa ni pozabil na »lju-

be Slovence« (kot nas je ravno on poimenoval prvi), zato je napisal Abecednik in Katekizem; obe knjigi sta izšli leta 1550 v Tübingenu. Bili sta prvi slovenski tiskani knjigi.

Po izčrpnem predavanju o Trubarju, njegovem znanju in pogumu, reformaciji in protireformaciji smo morali zapustiti Trubarjevo domačijo in se odpeljati proti Stični.

Med potjo smo videli številne vrtače in uvale, zato smo vedeli, da se vozimo po kraškem svetu.

Tam smo si ogledali Stiški samostan. Vodič nam je predstavil življenje menihov. Držijo se strogega reda, vsak dan večkrat na dan ob točno določenem času molijo, vsak ima svojo zaposlitev, dolžnost: eni pomagajo v kuhinji, drugi delajo na vrtu, tretji se ukvarjajo z zeliščarstvom in ohranjajo tradicijo patra Simona Ašiča. Pečejo tudi hostije za vse dolenske župnije.

Ogledali smo si tudi tretjo največjo cerkev na Slovenskem, ob kateri stoji pokopališče menihov z danes redkimi srednjeveškimi križi, najstarejšo hišo pri nas, v kateri še živijo ljudje, s freskami in reliefi ženskih in moških obrazov okrašen križni hodnik, kjer so menihi včasih molili in peli. Plemstvo je bilo pripravljeno plačati visoke vsote denarja, da je bilo lahko pokopano v tem hodniku. Pokukali smo tudi v jedilnico menihov, kamor ženske ne smemo.

Nato smo se sprehodili proti muzeju. Najbolj me je zanimal faksimile Stiškega rokopisa, v katerem je poleg obrazcev splošne spovedi zapisana najstarejša ohranjena pesem v slovenskem jeziku, velikončna pesem Naš Gospud je od smerti vstal.

Večino razstavljenih predmetov je samostanske

ŠOLSKE NOVICE

OSNOVNOŠOLCI PONOSNI NA NAŠ GRAD

Ko sem mojim tretješolcem povedala, da me je »naš graščak«, g. Marko Marin prosil, če bi lahko pomagali pospraviti strešno opeko za grajske zidove, ker jo nekateri nepridipravi na skrivaj pridno odnašajo z gradu, so bili ogorčeni in takoj velikodušno pripravljeni za delo. Tako smo izvedli delovno akcijo, kjer so se učenci izkazali z zares marljivim delom in dokazali, da so na naš grad zelo ponosni. Ker so ročice tretješolcev še majhne in nismo mogli prenesti vse opeke, smo akcijo ponovili čez teden dni s prostovoljci. Zelo sem bila vesela, ker se je akcije udeležilo kar 34 pridnih prostovoljcev iz 3. in 4. razreda ter oddelke podaljšanega bivanja skupaj z učiteljico Suzano. Pokazali so, da čutijo z gradom, da jim grad veliko pomeni in da so nanj in na g. Marka zelo ponosni. Uspelo nam je pospraviti večino opeke, delo pa so dokončali še naši mirnski gasilci.

Prepričana sem, da ti učenci, ki so namenili svoj prosti čas mirnskemu ponosu »Speči lepotici« in pokazali veliko dobre volje za delo, niso samo pridobili nekaj delovnih navad in razvili pozitiven odnos do naše kulturne dediščine, ampak so prav gotovo začutili pripadnost našemu gradu.

Mihela Silvester

mu muzeju daroval Leopold Kozlevčar iz Slovenske vasi in tako izkazal menihom hvaležnost, ker so zanj skrbeli zadnja leta njegovega življenja. Zanimivi sta tudi maketi samostana in razkošna obredna oblačila, v katera so vtakane tudi zlate nitke.

Pot smo nadaljevali proti Muljavi in Jurčičevi domačiji. Mislim, da je bila to najzanimivejša točka ekskurzije. Vodič nas je popeljal v temačno notranjost hiše, ki je bila za tiste čase velika in dokaj bogato opremljena. Malo stran stoji smešno majhna Krjavljeva koča, v kateri je res v sosednji vasi živel vaški posebnež, ki je Jurčiču morda služil za lik Krjavlja.

Josip se je rodil 4. marca 1844, že kot osmošollec pa je napisal osnutek za prvi slovenski roman Deseti brat. Navdih za pisanje je črpal iz zanimiv dedovih pripovedi in domačega okolja. V Kozlovski sodbi v Višnji Gori se ponorčuje iz pameti in vzvišenosti Višnjancov in Višnjank, povest Jurij Kozjak, slovenski janičar pa se dogaja tudi v stiškem samostanu in pripoveduje o napadu Turkov nanj.

Po Jurčičevih knjigah nastajajo gledališke igre. Domačini so ustanovili gledališče na prostem, vsi igralci so amaterji in vsako leto uprizorijo kakšno od njegovih del. Ob lepem vremenu se na predstavi zbere tudi do dva tisoč gledalcev.

Domov smo se vračali skozi razgibano pokrajino, v kateri se ljudje ukvarjajo s kmetijstvom, saj rodovitna prst omogoča dobro uspevanje rastlin.

Večini je bilo žal, da je pouk malo drugače tako hitro minil, saj na kraju samem izveš več kot v učilnici.

Tamara Mandel, 8.c

Ponosni smo na naš grad. Hvala g. Marko!

Takole pa je delovni akcijo opisala Maja:

POMOČ NA GRADU

V torek, 26. 11., smo se že zjutraj odpravili na grad v delovnih oblekah in z rokavicami. Ko smo prispeli na grad, smo odložili jopice in se postavili v kolono. Ker nas je v razredu 26, je bila kolona res dolga. Prvi v koloni je začel podajati opeko, ki je tako potovala iz rok v roke do grajskega delavca, ki jo je zlagal na tla. Ko smo zložili dve paleti, smo se malo spočili, popili zelo dober čaj, ki nam ga je skuhal grajska gospodinja in opazovali mucke, ki so kobacale sem in tja po grajskem dvorišču. Potem smo z delom nadaljevali. Kmalu

je prišla gospa ravnateljica Anica Marinčič, ki nas je fotografirala. Zložili smo šest palet opeke, približno toliko pa je še ostalo. Odločili smo se, da bomo prišli še naslednjič. Pred odhodom smo naredili še skupinsko fotografijo z gospodom Marinom.

Ko smo prišli nazaj v šolo, nam je učiteljica rekla, da je na nas zelo ponosna, ker smo bili pripravljeni tako pridno pomagati na gradu.

Maja Rajar,
3.razred

Po dve in dve opeki iz rok v roke!

OBČINSKO KOLESARSKO TEKMOVANJE »KAJ VEŠ O PROMETU«

KATJA NOVAK SE JE VESELILA BRONASTE MEDALJE IN PRAKTIČNE NAGRADE.

Svet za preventivo v cestnem prometu Občine Trebnje in Osnovna šola Mirna sta v torek, 19. 10. 2004, na Mirni organizirala občinsko kolesarsko tekmovanje »KAJ VEŠ O PROMETU«, katerega se je udeležilo vseh pet šol iz Občine Trebnje. Tekmovanja se je tako skupaj udeležilo 36 učencev, ki so tekmovali v dveh kategorijah: v mlajši kategoriji učenci 5. razreda osemletke in 7. razreda devetletke ter v starejši kategoriji učenci 8. razredov oz. 9. razreda.

Najprej so si vsi tekmovalci v spremstvu svojih mentorjev pod vodstvom policista in članov AVTO-ŠOLE TREBNJE ogledali progo, po kateri je potekala cestna vožnja. Ocenjevalci na križiščih so bili inštruktorji AVTO-ŠOLE TREBNJE. Vsi učenci so tekmovalje v cestni preizkušnji uspešno opravili, nato pa so se pomerili v spretnostni vožnji na poligonu, ki je potekala na šolskem igrišču. Ovine so spretno premagovali, nato pa v učilnicah izpolnili še testne pole o poznavanju cestno-prometnih predpisov za kolesarje.

Učenci Osnovne šole Mirna so se odlično odrezali. OŠ Mirna je ekipno zmagala v nižji kategoriji, kjer je Katja Novak iz 7.b razreda osvojila bronasto medaljo, Urban Turk iz 5.b razreda je bil z enakim številom točk četrti, David Lesjak iz 7.b peti, Jožko Stare iz 5.b pa osmi.

Ekipa je bila za osvojenega 1. mesto nagrajena z gorskim kolesom.

V višji kategoriji je ekipa OŠ Mirna zasedla 2. mesto. Dejan Kurent iz 8.b je osvojil 4. mesto, Anej Pust iz 8.b je bil peti, Miha Mandelj iz 8.d šesti, Borut Lah iz 8.b pa dvanajsti.

Tekmovanje je bilo zelo uspešno, saj so učenci kljub gostemu prometu (tekmovalje na cesti je namreč potekalo v konici – od 14. do 15. ure) dokazali, da se znajdejo na cesti in si s tem pridobili dragocene izkušnje, ki jim bodo v življenju še kako koristile, če jih bodo znali upoštevati. Cilj tega tekmovanja je med drugim tudi, da se učenci izurijo v prometu in s tem utrdijo znanje o varni vožnji. Morda se bodo s tem znanjem lahko kdaj

Tukaj pa zelo previdno! Promet na regionalni cesti je vedno gost.

Na poligonu je potrebno pokazati veliko kolesarske spretnosti.

Zavijanje v levo je za kolesarje najbolj zahtevno. Na križišču pri vrtcu pa še posebej!

izognili prometnim nesrečam. To je tudi največja želja njihovih mentorjev, ki so učence z veliko odgovornostjo pripravljali na tekmovalje.

*Mentorica prometnega krožka:
Mihela Silvester*

ZBIRALI SMO »PAPIR ZA PAPIR«

V novembrskih dneh je naša šolska skupnost izvedla zbiralno akcijo Papir za papir. S plakati v blokih in na oglasnih deskah ter obvestili v nabiralnikih stanovanjskih hiš smo z akcijo seznanili krajanke, o njej so spregovorili tudi ravnateljica in razredniki na roditeljskih sestankih. Ogromen zabojnik smo pridno polnili od 8. 11. do 11. 11. Zbrali smo štiri tone papirja in si s tem prislužili brisačke in toaletni papir za skoraj cel mesec. Še pomembneje pa je to, da smo prispevali svoj kamenček v mozaik bolj zdravega sveta in ohranili nekaj dreves.

Že na obvestilu o zbiralni akciji smo napisali: Naš svet je na žalost ali veselje le eden, pred ekološko katastrofo ne moremo zbežati na Luno ali kam v vesolje.

Akcijo si želimo spomladi ponoviti, zato vas že sedaj obveščamo in naprošamo, da shranjujete star papir in sodelujete z nami, kot vas je dosti že tudi zdaj.

Torej spomladi zopet Papir za papir.

*Predsednica šolske skupnosti
Ana Pevec*

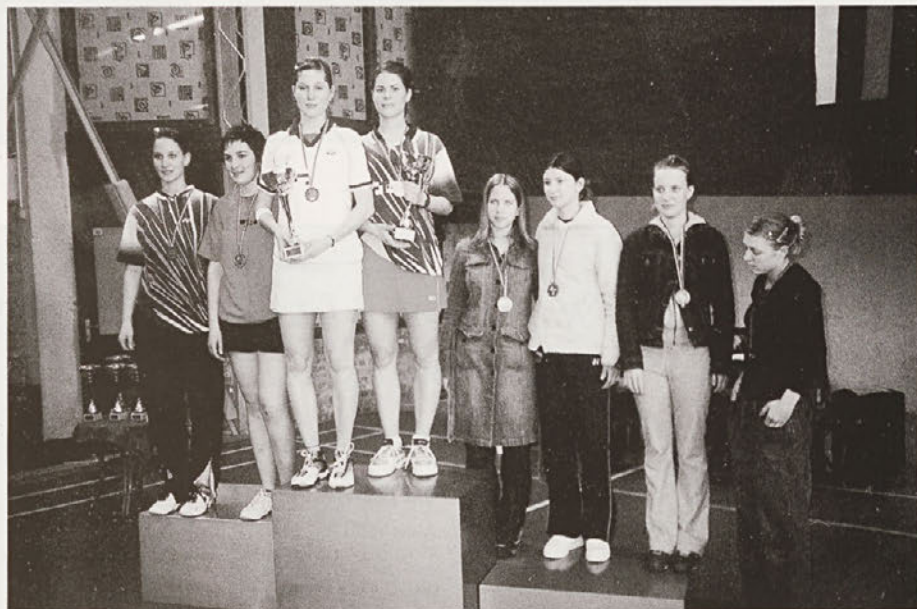
ŠPORT

URŠKA IN ŠPELA SILVESTER DEVETI NA SVETU

Po desetdnevni napornih bojih v ekipni in posamični konkurenci se je zadnji vikend v oktobru končalo Svetovno mladinsko badmintonsko prvenstvo. V daljni Kanadi sta svoj potencial še enkrat dokazali sestre Urška in Špela Silvester, članici BK BLISK z Mirne. Zelo sta se odlikovali že v ekipnem delu, ko sta kot nosilki slovenske reprezentance veliko pripomogli k osvojitvi odličnega dvanajstega mesta, kar Slovenijo uvršča ob bok svetovnim velesilam. V skupini, kjer so igrali proti Maleziji, Kitajski in Peruju, so z zmago nad slednjim osvojili tretje mesto, nato pa so igrali še proti Rusiji in Indiji. Urška je kljub poškodb noge, ki jo je pestila že pred odhodom v Kanado, premagala Malezijo in Perujko, s Špelo pa sta zmagali proti Perujkama tudi v dvojicah. Še bolj pa sta se izkazali v posameznem delu svetovnega prvenstva, kjer sta v ženskih dvojicah osvojili izvrstno deveto mesto, kar je največji dosežek slovenskega mladinskega badmintona. V 2. krogu sta premagali igralke iz Hongkonga, nato pa izgubili boj za četrtfinale s Kitajkami.

V tabeli 128 igralk je Urški tudi v posamični konkurenci uspel velik podvig, saj je bila s 17. mestom med najboljšimi Evropejkami.

Špela je pristala na dobrem 33. mestu, potem ko jo je v 2. krogu tekmovanja izločila kasnej-

Urška in Špela na zmagovalni stopnički.

ša svetovna prvakinja Shao Chieh Cheng iz Kitajskega Taipeha.

Urška in njen partner v mešanih dvojicah Iztok Utroša sta s 17. mestom prav tako posegla v zgornjo polovico razpredelnice. Igralki BK Blisk sta bili z igrami zelo zadovoljni, saj sta se dobro kosali z azijskimi igralkami,

katere jima je žreb tokrat namenil že na samem začetku. Vsaka zmaga nad Azijkami je še posebej veliko vredna, saj so to v glavnem same profesionalke, ki jim je badminton edina stvar, ki jo počnejo. Tako trenirajo tudi po trikrat več kot naši igralki.

URŠKINE ZMAGE SE VRSTIJO

Urška in Špela Silvester sta se v novembru udeležili dveh pomembnih evropskih mladinskih badmintonskih turnirjev, ki štejejo za evropsko mladinsko jakostno lestvico. Sredi novembra je tekmovanje potekalo v Poreču, kjer je Urška v konkurenci petdesetih tekmovalk iz desetih evropskih držav slavila zmago po finalnem boju s Čehinjo Janošovo, skupaj s Špelo pa sta zmagali tudi v dvojicah, kjer sta pokazali res odlično igro.

Nekaj dni kasneje pa sta sestre Silvester odpotovali na Češko, kjer je bila konkurenca še močnejša kot na Hrvaškem, saj so nastopili tudi odlični igralci iz Ukrajine, Poljske in Anglije.

Zopet je zablestela Urška, saj so morale tekmičice druga za drugo priznavati njeno premoč in na koncu se je po zmagi nad Ukrajinko Votrnikovo še tretjič zapored povzpela na naj-

višjo stopničko. S tem je ponovno dokazala, da je ena najboljših evropskih igralk badmintona. Velika smola pa se drži njene sestre Špele. Komaj si je opomogla po bolezni, zaradi katere ni mogla nastopiti na mirnskem TOM JUNIORju, si je poškodovala ramo na ogrevanju pred tekmo, potem premagala svojo prvo nasprotnico, nato pa morala predati ostala srečanja, saj je bila bolečina premočna.

V športu je poleg znanja in sposobnosti pač potrebno imeti tudi veliko sreče.

Tudi ostali mirnski badmintonisti so bili uspešni v jesenskem tekmovalnem ciklusu. Predvsem je navdušil Urban Turk z zmagami do 11 let na Mirni in v Poreču.

Več o badmintonu na Mirni pa povedo slike.

Mirnski badmintonisti

*Pred najlepšimi prazniki v letu bi se
zahvalili vsem našim strankam
za njihovo zvestobo in jim želimo
vesel božič ter srečno novo leto 2005!*

Kmetijska zadruga Trebnje, z.o.o.

*Naj bo čas, ki prihaja, čas dobrih dejanj, toplih dejanj,
toplih besed, sreče in izpolnjenih pričakovanj.*

Vaša županja Marica Škoda

**GOSTILNA
KOLAR**

*Naj vam novo leto
prinese nove uspehe
ter prijetne trenutke
v naši družbi*

VRTNARSTVO

CVELBAR

*Želi vsem zdravja, uspehov in veliko veselja
ob pogledu na lepo cvetje, ki naj lepša naše dni.
Priporočamo se!*

DOMA-KO
podjetje za domačo
in mednarodno trgovino d.o.o.

*V novem letu 2005 vam želimo
obilo sreče,
zdravja in uspehov.*

pletilstvo
Erka
Erika ZAKRAJŠEK

*Vsem krajanom želimo
srečno in uspešno 2005.
Vsem strankam pa
hvala za obisk*

TIKA TREBNJE

Stari trg 31, Trebnje

*Želi vsem kupcem, prijateljem
in znancem srečno, zdravo
in uspešno leto*

2005!

OSNOVNA ŠOLA MIRNA

*Iztekaajoče se leto je čas,
ko pod črto strnemo vtise,
nato pa na spoznanjih preteklosti
skušamo graditi naprej.
Sreča in uspehi
naj bodo vaši zvesti sopotniki
v prihajajočem letu 2005
vsak dan, na vsakem koraku.
Kolektiv in učenci Osnovne šole Mirna*

*Vsem krajanom in krajančkam želimo spokojen
in bel božič, v novem letu pa dneve, ki se jih
boste radi spominjali.*

Srečno 2005!

KUD Kfas

VOŠČILO VSEM OBČANOM KS MIRNA

*Vesel Božič in srečno novo leto 2005,
da bi čim manjkrat zagorelo in da bi bilo
čim več veselih priložnosti, ob katerih
bi se lahko srečali, Vam želijo*

GASILCI PGD VOLČJE NJIVE

SMOLIČ MARIJA s.p.

*Naj to leto bo srečno in veselo, zdravo
kakor med, mirno kakor jutro,
vedro kakor cvet. Naj vsi dnevi življenja
v letu 2005 mirno teko, vsaka stopinja
srečna naj bo.*

DANA
Zakladnica pravnih skrb

Industrijska prodajalna - Ivan Jamšek s.p.

*Krajanom naše krajevnne skupnosti in vsem
kupcem želimo vesele božične praznike
ter veliko zdravja, zadovoljstva in sreče
v novem letu 2005*

KOVINKIRM

*Vesele božične praznike
in
srečno novo leto!*

AVTO VLEKA TRANSPORTI
MEDNARODNI PREVOZI AVTOMOBILOV

Kirm Franci s.p.

Selo 3, mirna, tel: 07/30 41 278, 30 47 169
fax: 07/30 44 297, mob.: 041/624 640

*Vsem krajanom, prijateljem in poslovnim
partnerjem želimo veliko božičnega
miru, v novem letu pa mnogo zdravja,
sreče in poslovnih uspehov!*

ROMANA
Romanova Poljane s.p.
Gorjanska cesta 25, 8231 Mirna, 047 877 525

*Vsem strankam želim
vesele božične praznike
in
srečno novo leto!*

Zadnja klasičnih lesenih in zidanih hiš

repar
d.o.o.

*Vsem bodočim graditeljem
lesenih hiš in sokrajanom
želimo vse najboljše v novem letu*

tel: 07/304 78 08
031/735 795

Odprto vsak dan
6:30 - 23:00

*Vesele božične praznike
in
srečno novo leto*

CARMEN

TOMPLAST

*Vsem krajanom Krajevnne skupnosti Mirna
želimo prijetne božične praznike v prihajajočem
letu 2005 pa obilo sreče,
zdravja in miru.*

SOS Računalniško svetovanje, oskrba in servis
MATJAŽ Šemrov s.p.
Sokolska 22
8233 Mirna

*V novem letu 2005 želim vsem krajančkam in
krajanom, ter svojim strankam
sreče in zdravja.*

Kolinska **Bebi**®

*Vsem krajanom obilo sreče, zdravja
otrokom pa veliko
užitkov ob hrani
BEBI.*

kopo

Podjetje za kooperacijo, trgovino
in svetovanje, d.o.o. Mirna
Jamska ul. 24
8233 Mirna
Tel.: 07/34 34 670
Fax: 07/34 34 671
GSM: 041 656 185

*Srečno in uspešno
novo leto
2005!*

Mercator

*Kolektiv
MERCATOR PC MIRNA
želi vsem veliko dobrega
v prihajajočem letu!*

**GRADBENA MEHANIZACIJA
in PREVOZI**

Roman Muhvič s.p.
Lunačkova 9, 8233 Mirna, Tel.: 07/30-47-973
Mobilni: 041/652-907

*Vsem krajanom, znancem,
prijateljem in poslovnim
partnerjem želimo vesele božične praznike,
v novem letu 2005 pa veliko sreče,
zadovoljstva in trdnega zdravja!*

KURENT **MIZARSTVO**

Tone KURENT s.p.
Triglavova 11, 8233 MIRNA
Tel.: 00947-323, GSM: 041/648-608

*Krajančkam, krajanom in
poslovnim partnerjem
želimo vesele božične praznike in
obilo sreče v prihajajočem letu
2005!*

GOSTIŠČE

OBPRTI
- vsak dan od 6.30-21
- četrtek zaprto

"Pri Francki"

Juže Stare s.p.

Tel.: +386 07 34 34 250
+386 07 30 47 451

Glavna cesta 11
8233 MIRNA

GSM: +386 041 720 050

*Zahvaljujemo vam se za obisk
in zaupanje in
vam želimo vesel božič in
novo leto.
Vljudno pa vas vabimo
tudi v letu 2005!*

voznik - avtomehanik **ŽIČKA**

Martin Jevšar s.p.

Podlog 4, 8233 Mirna
tel.: 07/30 47 081
gsm: 041 358 315

*Srečen božič ter varno vožnjo z jeklenimi
konjički v letu 2005 vam želi
Martin Jevšar,
Podlog4,
Mirna.*

FRIZERSKI SALON CVELBAR

SAŠO CVELBAR s.p.
Glavna cesta 32, 8233 Mirna
tel.: 07/34 34 831

*Vsem krajančkam in krajanom želimo
in vse najlepše v novem letu!*

KREMEN d.d.
NOVO MESTO

*Vesele božične praznike ter veliko zdravja,
sreče in uspehov v novem letu
2005!*

**JGZ • POHORJE •
MIRNA**

*Vsem krajančkam in krajanom
želimo vesele praznike,
srečno novo leto,
predvsem pa zdravja in
uspehov v prihajajočem letu!*

fotografija • marketing • design

*V letu 2005 želimo vsem
krajančkam in krajanom
obilo sreče in zdravja!*

Marko Kapus

CVETLIČARNA

07/34 99 219 *Barbara*

Stanislava Hlebec s.p.
Stari trg 31, 8230 Mokronog

e-mail: cveticarna.barbara@siol.net

doma: 07/30 47 433
GSM: 031/358 203

*Vsem strankam se zahvaljujemo za nakup
in voščimo vesele praznike ter
srečno, zdravo in uspešno novo leto!*

Boštjan Janežič s.p. 041/204 667

*Vesele praznike in
srečno novo leto
2005!*

GOP d.o.o. MIRNA

*Vsem krajanom in uporabnikom
voščimo vesele božične praznike
in srečno novo leto 2005!*

*Vsem krajanom Mirne želimo delavci
družbe GREDA vso srečo v
novem letu 2005!*

PAPIRNIC A MA JA

Glavna cesta 44, Mirna; Tel.: (07) 30-48-178, fax: (07) 30-47-418

*Želi vsem krajanom vesele božične
praznike in srečno novo
leto 2005.*

Se priporočamo za nakup!

POŠTA SLOVENIJE

www.posta.si // info@posta.si

*Vsem krajankam in krajanom ter uporabnikom
naših storitev želimo srečno
novo leto 2005!*

IZDELAVA PREDMETOV iz KOVINE in PLASTIKE

BOJAN JANEŽIČ s.p.

Jamska ulica 26, 8233 Mirna
gsm: 041/35 30 35,
telefon: 07/30 47 444
telefax: 07/30 47 485
e-mail: bojanjanezic@volja.net

Prijetne praznične dneve ter zdravo in uspešno leto 2005!

UPROM MIRNA

*Vesele božične praznike
in srečno v letu 2005!*

MIRNA
Tel.: 07/30 47 148
Gsm: 040 629 170

*Vesele božične praznike
ter veselo zdravo
ter uspešno novo leto
2005
vam želi
Mesarstvo Tomo.*

BSK

BSK podjetje za proizvodnjo,
trgovino in zastopanje d.o.o.
Pod Radovnico 1, 8233 Mirna, SLO

*Vsem prijateljem in poslovnim partnerjem
želimo v času božiča veliko družinske sreče in miru,
v novem letu pa mnogo sreče in uspehov!*

Gostilna BUKOVEC

V prihajajočem letu vam želimo vse najboljše!

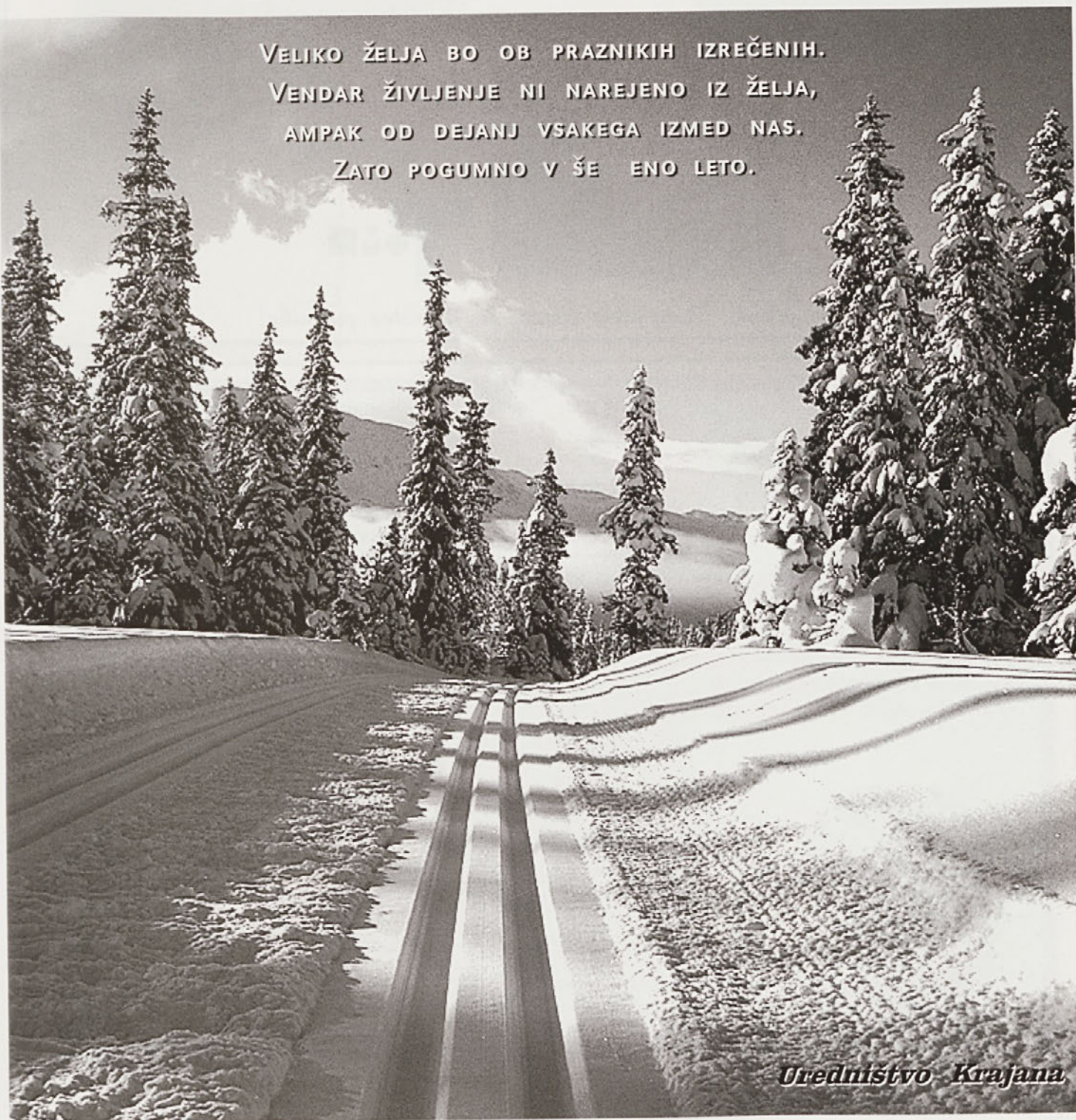
prevent SPM d.o.o.

*Prihaja novo leto
leto upov in pričakovanj,
leto novih obljub in novih sanj*

*Naj se vsem krajanom in krajančkam Mirne v
novem letu 2005 izpolnijo vsa pričakovanja in
vaše sanje naj postanejo resnične.*

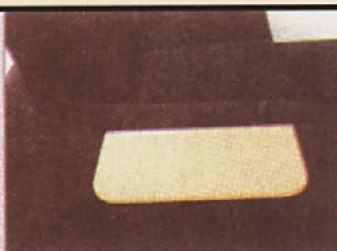

VELIKO ŽELJA BO OB PRAZNIKIH IZREČENIH.
VENDAR ŽIVLJENJE NI NAREJENO IZ ŽELJA,
AMPAK OD DEJANJ VSAKEGA IZMED NAS.
ZATO POGUMNO V ŠE ENO LETO.

Uredništvo Krajana

TOM D.D., MOKRONOG
TOM OBLAZNINJENO POHIŠTVO D.O.O.,
MOKRONOG
TOMCOMMERCE D.O.O., MOKRONOG
PRESEK D.O.O., ŠENTRUPERT

Želimo Vam vesele božične in novoletne praznike!

Ko se prižgejo praznične luči sredi bele mrzle zime,
prijateljstvo ogreje nam dlani in želja vzpne se iz srca v višine;
„Vse kar je slabo, z novim naj zbledi!
Vse kar je dobro, naj za vekomaj ostane!
Vse kar je lepo naj raste in cveti!
Naj v miru sreča nežno vas objame!,,

UPRAVA:
Gubčeva c. 1b
8210 TREBNJE
Tel: 07 3460 690
Tel: 07 3460 691
Gsm: 041 631 984
Fax: 07 3460 692
E-naslov: monttim@siol.net
info@monttim.si
www.monttim-sp.si

Srečno 2005